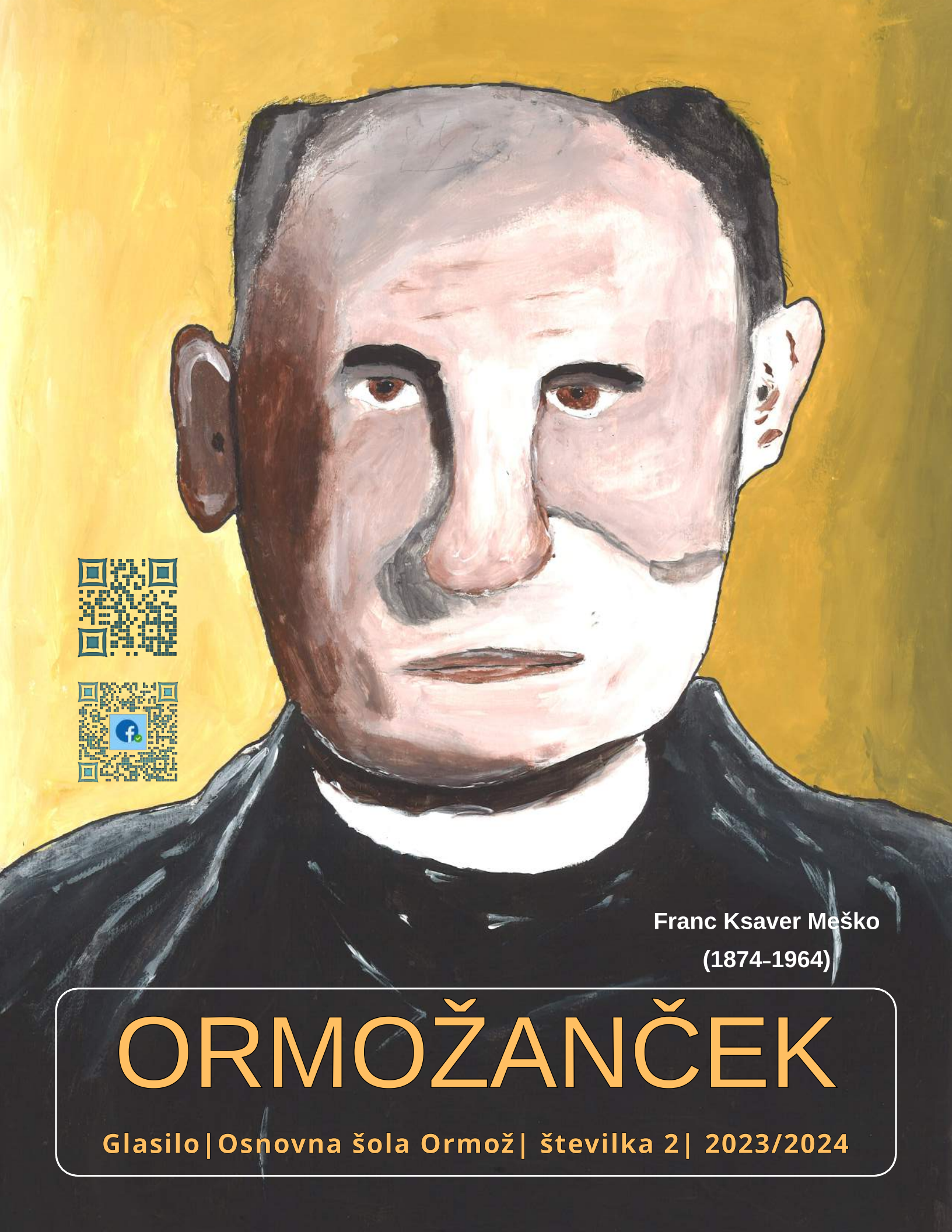

Franc Ksaver Meško
(1874-1964)

ORMOŽANČEK

Glasilo | Osnovna šola Ormož | številka 2 | 2023/2024

KOLOFON

2. številka, šolsko leto 2023/24

Ormožanček je glasilo učencev Osnovne šole Ormož. Izhaja 2-krat letno.

IZBOR VSEBINE: Tina Zadravec, prof.,
Stanka Hebar, prof., mag. Mateja Meško,
Nataša Kolar, prof., Janja Rudolf, prof.

JEZIKOVNI PREGLED: Tina Zadravec, prof.

GRAFIČNA PODOBA: Janja Rudolf, prof.

OBLIKOVANJE: Renata Pučko Ivanuša, prof.

FOTO ZGODBA: Kaja Kristovič

FOTOGRAFIJE: arhiv OŠ Ormož

NASLOVNICA: Davyd Shaplavskiy, 8. b

ISSN 2670 -5656

Lea Vidovič, 8. a

O aktivnostih učencev Osnovne šole Ormož redno poročamo na šolski spletni strani (<https://www.osormoz.si/>), na Facebooku (<https://www.facebook.com/osormoz.si/>), v okviru izbirnega predmeta **Vzgoja za medije: televizija** pa pod mentorstvom Mirjane Špacapan, prof., nastaja redna mesečna TV-oddaja **Ormožanček TV**. Arhiv oddaj **Ormožanček TV** ter ostale posnetke, ki nastajajo sproti, najdete na YouTube kanalu OŠ Ormož s pomočjo QR-kode.

Sem Zdravko in sem maskota OŠ Ormož.

Popeljal vas bom skozi
naš šolski časopis
Ormožanček.

OSNOVNA ŠOLA ORMOŽ
znanje in ustvarjalnost | varnost in zdravje | spoštovanje in odgovornost

KAZALO

Razred se predstavi	4
Naša doživetja	7
Raziskujemo in snujemo	10
Naša ustvarjalnica	12
Zdravko bere in priporoča	19
Zdravkova ustvarjalnica dobrih idej	20
Foto zgodba	22
Bralna pismenost	32
Po dveh letih učenja slovenščine	38
Razred se predstavi	42
Raziskujemo, snujemo, zmagujemo	44
Od tu in tam	52
Literarni natečaj Meškovega leta 2024	58
Ustvarjalnica	63
Razvedrilo	66

Dragi učenci, spoštovani starši in cenjeni učitelji, s ponosom vas nagovarjam ob zaključku še enega uspešnega šolskega leta. Vsak izmed vas je prispeval k bogatemu mozaiku znanja, izkušenj in dosežkov, ki so nas zaznamovali v preteklih mesecih. Skupaj smo premostili številne izzive, se učili, rasli in se medsebojno podpirali.

Pred vami je zaključna številka časopisa Ormožanček s priložo Zlati Ormožanček, v katerem najdemo številne potrditve našega uspešnega delovanja in sodelovanja.

Zdaj je čas, da obrnemo nov list in se pripravimo na zaslužene poletne počitnice. Pred nami so sproščeni dnevi, ki jih lahko izkoristimo za počitek, rekreacijo in druženje z najbližjimi. Aktivno preživljanje prostega časa, gibanje na svežem zraku in druženje s prijatelji so ključni za naš zdrav razvoj in dobro počutje. Ne pozabimo pa tudi na svojo varnost – skrbno pazimo nase in na druge, da bomo lahko vsi skupaj uživali v brezskrbnem poletju.

Ko se bomo 2. septembra znova srečali v naših šolskih prostorih, želimo, da se vrnemo spočiti, polni energije in pripravljeni na nove izzive, ki jih prinaša novo šolsko leto. Verjamem, da boste prinesli s seboj veliko novih zgodb in doživetij, ki jih bomo z veseljem delili in se iz njih učili.

Želim vam čudovite in nepozabne počitnice, polne veselja, smeha in zdravja. Naj bo to poletje čas za raziskovanje, učenje izven učilnic in ustvarjanje dragocenih spominov.

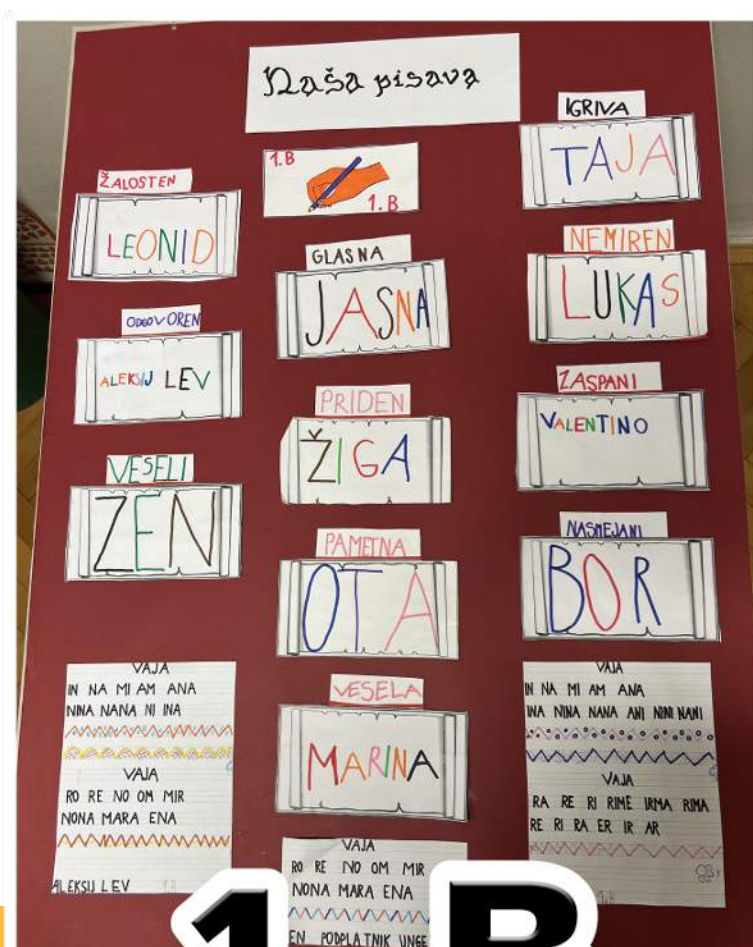
Se vidimo septembra!

Aleksander Šterman, prof.,
ravnatelj

RAZRED SE PREDSTAVI

1. B SE PREDSTAVI

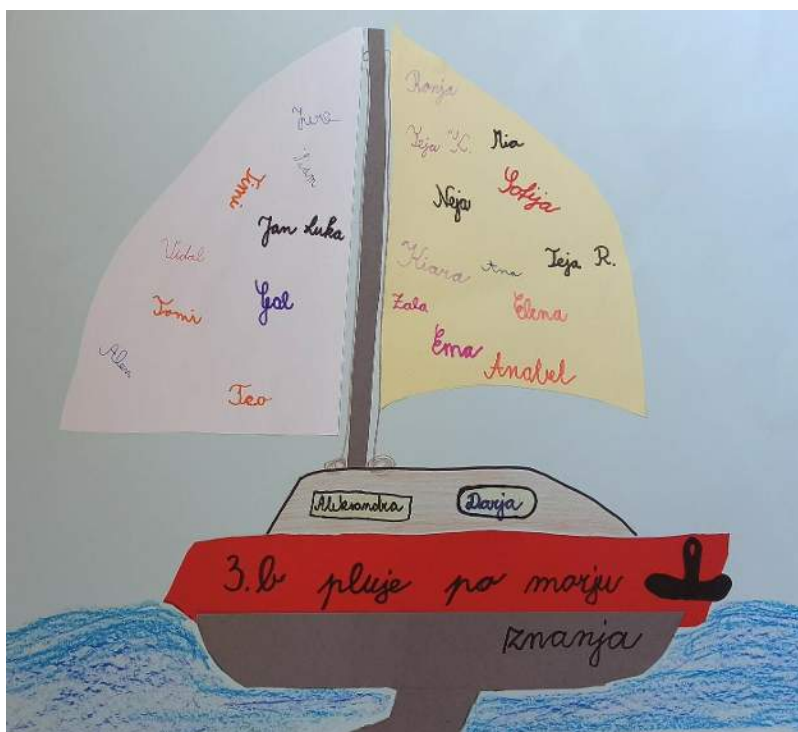

1. B

RAZRED SE PREDSTAVI

3. B SE PREDSTAVI

RAZRED SE PREDSTAVI

5. B SE PREDSTAVI

Mi smo 5. b

Eden je takšen,
drug drugačen.

Vsak nekaj zna,
vsak nekaj ima.

Smo skupina nagajiva
in zelo milostljiva.
Vsi si pomagamo,
da vedno skupaj zmagamo.

Tinka Kosec, 5. b

To smo mi – 5. b-razred

Mi smo 5. b-razred in se radi družimo.
Smo vedno večji – kakor listi,
da pa se kaj naučimo, pa potrebujemo učiteljico.
Učiteljica je za nas kakor sonce,
mi pa smo listi, ki jo potrebujemo,
kadar česa ne vemo.
Ko se skregamo, se hitro pobotamo ...
To smo mi – petari, ki imamo B-ime.

Hana Štrman, 5. b

NAŠA DOŽIVETJA

BODI VIDEN, BODI PREVIDEN

Učenci 4. razreda smo sodelovali na natečaju Bodi viden, bodi previden in si zaslužili nagrado. Nagrada je bila vožnja z avtomobilčki. Poligon je bil postavljen na šolskem parkirišču. Na predavanju smo izvedeli, kako speljati avtomobilček ter kateri dve pravili sta pomembni za varno vožnjo z avtomobilčkom. Ponovili smo prometne znake.

Vožnja z avtomobilčkom je bila zelo zanimiva. Upoštevati smo morali prometne znake in semafor. Bili so trije avtomobilčki – rumen, zelen in rdeč. Vozil sem se v zelenem avtomobilčku in upošteval sem vsa pravila varne vožnje.

Jernej Boj, 4. a

VARNOSTNA OLIMPIJADA

V torek, 7. 5. 2024, smo imeli varnostno olimpijado.

Sodelovali smo: Ema K., Nika, Jernej, Iza, Žiga, Filip H., Mark, Maja, Marina, Jakob in učiteljica Dušanka. Prva igra je bila človek, ne jezi se. Pravila so bila takšna, da je eden od igralcev vrgel kocko, drugi je hodil po poljih, vsi ostali in učiteljica pa so odgovarjali na vprašanja. Druga igra se je imenovala sestavljanje logotipov. V tej igri smo morali iz velikih kock sestaviti določeno sliko. Pri tretji igri je bila spretnostna vožnja s kolesom in reševanje naloge. Pri tej igri smo tekmovali vsi. Kolo je vozila Ema K., tekača sta bila Filip H. in Mark, rovači pa so bili Maja, Iza in Žiga.

Ti so v škatli poiskali ustrezno rešitev. Ema je odpeljala rešitev do Marine, ki jo je odnesla na sodniško mizo, tam pa so ostali člani ekipe na mizo postavili pravilno rešitev. Zadnja igra se je imenovala požarna vaja. Vsi učenci so si naredili čelade in na znak stekli do črpalke. Sama sem z vodnim curkom ciljala odprtino na gasilski steni. Ema in Maja sta črpali vodo. Vodo pa sta nosila Jernej in Filip H.

Vsi skupaj smo dosegli 12. mesto. Bilo je zelo zabavno in poučno.

Nika Breznik Rajšp in Ema Kelemina, 4. a

NAŠA DOŽIVETJA

VARNO NA KOLESU

Učenci 5. razreda smo tudi letos sodelovali v projektu Varno na kolesu – postajam kolesar, katerega nosilec je Butan plin s partnerji. Z nalogami v okviru razpisa želijo spodbuditi učence k aktivnemu preživljanju prostega časa in varni udeležbi v prometu.

Učenci smo v okviru projekta izvedli intervju s starimi starši o njihovih izkušnjah in vlogi kolesa v preteklosti, izdelali smo kolesarski dres iz recikliranega materiala in strip z naslovom »Slušalke v žep in roke na balanco«.

Za svoj trud smo bili vsi učenci nagrajeni z beležko, odsevnikom, s športno vrečko za copate in kuponom ugodnosti.
Tinka Kosec, 5. b

LIKOVNO USTVARJAM

V mesecu aprilu smo se podali v svet ustvarjanja. Ustvarjali smo z gospo Urško Ambrož. Ko smo prišli v muzej Ormož, so nas tam pričakali križi, narejeni iz gline. Te križe smo okraševali z različnim orodjem, namenjenim prav za ustvarjanje z glino. Imeli smo lesene palčke, različne vzorce, s katerimi smo pritisnili na križ, in nastal je mozaik. Imeli smo tudi zelo lepo orodje, ki ga je gospa Urška imenovala solzica. Imeli smo se zelo lepo. Vsak je okrasil svoj križ. S svojim izdelkom sem bila zadovoljna.

Naša nagrada je bila ta, da so naši okrašeni križi dobili svoj prostor v razstavišču muzeja Ormož.

V mesecu maju smo se potrudili in samostojno ustvarjali iz das mase. Samostojno smo pri uri likovne umetnosti izdelali knjige ter pisala. Tudi knjige in pisala so nam zelo lepo uspela. Vsak je naredil svojo knjigo in svoje pisalo, vse to pa so razstavili v muzeju Ormož. Razstavo so otvorili v petek, 17. 5. 2024.

Špela Borko, 5. a

NASTOP V MUZEJU UMETNIŠKIH RAZSTAV

V šoli se že pripravljamo,
punce plešejo, recitatorji vadijo.

Pri pouku izdelujemo,
vsak petek punce vadijo.

Zadnji dan vsi norijo,
vsi že pripravljamo,
veliko klicev tisti dan je bilo.

Ob štirih pa zares je šlo.
oni znotraj začeli so,
mi fantje pa zunaj čakali smo.

Hitro se usedli smo in poslušali,
potem pa punce zaplesale so.

Za konec pa – rezultat je tu,
razstava z izdelki naših pridnih rok.

Lan Marenič, 5. a

NAŠA DOŽIVETJA

OBISK KNJIŽNICE

V ponedeljek, 27. 5. 2024, smo učenci 4. a obiskali knjižnico. Bilo je zelo zabavno, iskali smo knjige in jih brali. Ena skupina je reševala učni list o vodi, druga pa o zelenjavni enolončnici. Nekateri smo delali v parih, drugi v skupinah ali samostojno. Na koncu smo še narisali.

Prebrati smo morali besedilo in rešiti krožno zaporedje dogodkov. Zabavali smo se ob delu in si med seboj pomagali.

Ko smo se vrnili v šolo, smo predstavili zapisani učni list. Spoznali smo, kako pravilno zapisati zaporedje dogodkov.

Ema Švetak, 4. a

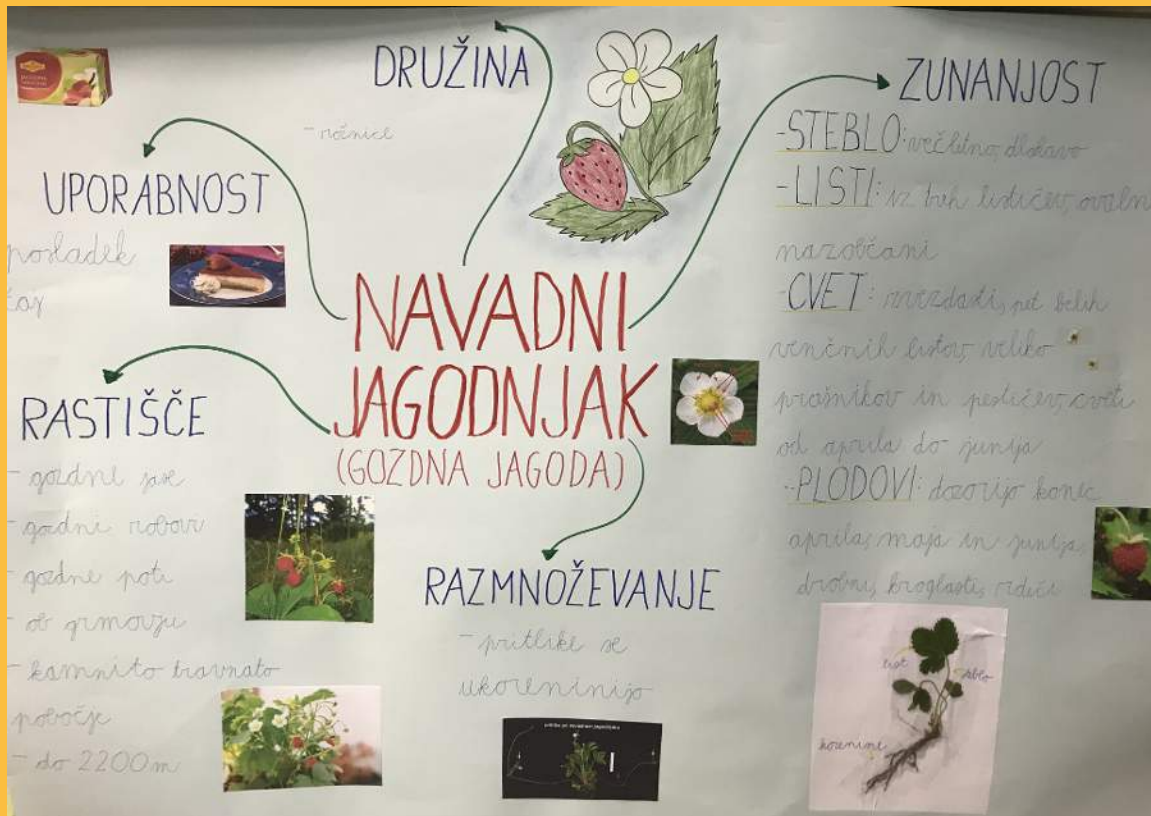
DRŽAVNO TEKMOVANJE LOGIČNA POŠAST

Na državno tekmovanje sem se uvrstila tako, da sem med tekmovalci iz 4. a osvojila največ točk in odstotkov. Državno tekmovanje je potekalo v soboto, 25. 5. 2024, v Ljutomeru. Zbrali smo se ob 9.00 in se z avtobusom odpeljali do Osnovne šole Ivana Cankarja. Ko smo vstopili v šolo, smo poiskali učilnico za prve tekmovalce. Najprej smo pisali učenci od 1. do 4. razreda. Ko smo končali, smo odšli v jedilnico, kjer smo imeli malico iz nahrbtnika. Začeli so pisati učenci od 6. do 9. razreda. Naloge za 4. razred so bile lahke. Bil je sudoku, reli, futoški ... Ko smo vsi končali, smo se zbrali in odšli na sladoled.

Avtobus nas je počakal na avtobusni postaji. Odpeljali smo se nazaj domov. Starši so nas počakali v Ormožu na šolski avtobusni postaji.

Nika Breznik Rajšp, 4. a

RAZISKUJEMO IN SNUJEMO

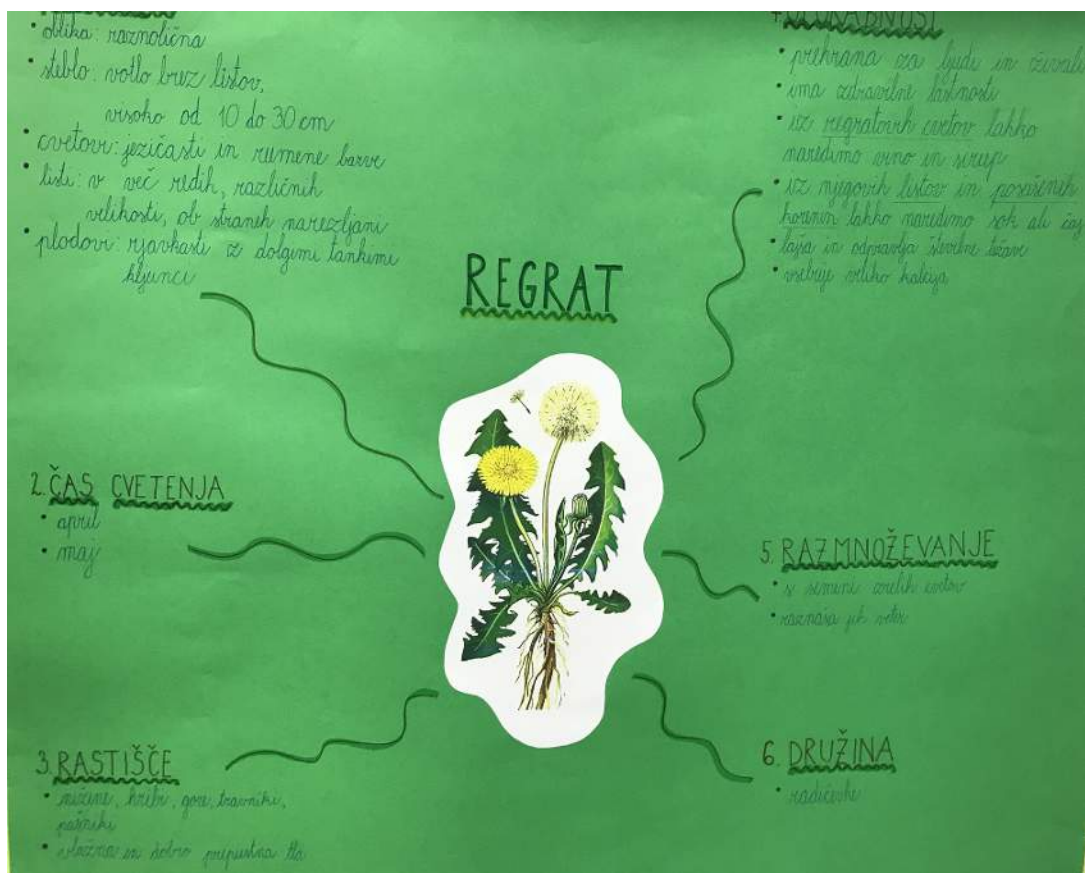

Gaj Plohl, 5. a, miselni vzorec

Gal Belec, 5. a, miselni vzorec

RAZISKUJEMO IN SNUJEMO

Jurij Čurin, 5. a, miselni vzorec

NAŠA USTVARJALNICA

Larisa Kocjan, 5. a, Klimt

Nuša Polanec, 5. a, Klimt

Špela Borko, 5. a, Klimt

NAŠA USTVARJALNICA

Ula Jurčec, 5. a

Ava Prapotnik, 1. a

Eva Pintarič, 1. a

Žana Marie Ivančič, 5. a

Taja Barlovič, 1. b

Zala Plavec Sudec, 2. a

Jasna Juvančič, 1. b

Aljaž Cvetko, 1. b

Anej Branilovič, 1. a

NAŠA USTVARJALNICA

Luka Kovačec, 1. a

Matija Cimerman, 1. a

SPIDI

Mojemu mačku je ime Spidi. Je rumene barve s svetlo oranžnimi črtami po telesu. Ima svetlo zelene oči in lepo urejeno dlako. Dolg je 36 centimetrov. Je mačje brikete in ostanke hrane. Rad se sonči in igra z menoj. Lovi podgane in velike miši. Na njem je posebno, da čudno zvija rep. To je moj maček Spidi.

Žiga Lukman, 2. a

Zoja Rajh, 2. a

Aila Kosec Zelenjak, 2. a

Filip Zidarič, 2. a

Taj Paušner, 2. a

NAŠA USTVARJALNICA

IZGUBLJENI ZAKLAD

Nekoč je Nande pospravljaj po shrambi in našel stari zemljevid. Vprašal je svoje sošolke in sošolce, ali bi kdo šel z njim. Oglasila sta se samo dva. Šli so na ladjo in Nande je zaklical: »S polnimi jadri naprej!« In so se odpravili iskat zaklad. Najprej so lepo pluli po morju in uživali. A mir ni trajal dolgo, prišla je nevihta. Valovi so se dvigali in strele so trgale jadra. Na srečo so varno prispeli na kopno. S pomočjo zemljevida so prišli do zaklada. Učenca Špela in Matjaž sta rekla: »Kako veličasten zaklad.« Nande pa odvrnil: »Ja, res je zelo veličasten.«

Klara Praznik, 2. a

Ema Rajh, 3. b

Teja Kretič, 3. b

VSI SE BOJJO ŽABONA JONA

Ema Rajh, 3. b

Ema Rajh, 3. b

Ema Havlas, 3. a

Aleks Horvat, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

JAZ SEM PTICA

Jaz sem ptica, ti pa me,
jaz letim, ti pa ne.
Vsaki se me boji prijeti -
tobe pa nobeden.

Jaz sem ptica, ti pa me,
lepo živigam, ti pa ne.
Ti bi rad živigal,
pa ti to ne gre.

Teja Kretič, 3. b

Kiara Veselko, 3. b

Mia Štuhec, 3. b

MAJHEN IN VELIK

Bil je krásen dan in Bine je šel
v park. Tam je srečal Marka. Marko
se ves čas norčuje iz njega. Le zakaj?
A vam povem? No prav. Marko se
norčuje iz Bineta, ker je majhen.
Bine je imel dovolj tega norčevanja,
šel je do Marka in mu rekel,
da smo vsi ljudje na svetu različni.
Ko so to slišali prijatelji so ga takoj
vsi objeli. Rekli so, da časa tako lepega
še niso slišali. Marko se je sprevrnil
in postal sta prijatelja. KONEC.
ELENA LUTERŠMIT, 3. b

Ronja Prapotnik, 3. b

NAŠA USTVARJALNICA

Teja Rašl, 3. b

Zala Lakota, 3. b

Maša Štuhec, 4. a

Hana Štrman, 5. b

Taja Lukaček, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

SLADOLED ALI MED

Sladoled je kot med,
a ni zdrav kot med.
Naša Ana ga ne mara,
na svetu ji ni para.

Ana bo zbolela,
ker je preveč sladoleda pojedla.
Ana mami rekla je:
»Sladoleda več ne bom.«

Tija, Gaja, Mia in Alex, 3. a

Poslikava kamenčkov, 5. b

SLADOLED

Sladoled je sladki led,
led je led, sladki led.
Sladoled se je stalil
tako, ko se je naredil.
Slado, slado, sladoled!

Sladoled je prava klima,
štima, štima, štima klima.
Olivija je zbolela,
ker je preveč sladoleda »pojela«.
Ko pa pride mrzla zima,
tale klima nič ne štima.

Taja, Lili, Oliver in Bastjan, 3. a

NAŠA USTVARJALNICA

ŽIVLJENJE

Življenje je kot cvet,
ki enkrat lepo cveti
in enkrat oveni.

Življenje je kot knjiga,
ki jo bereš in bereš,
dokler je ne prebereš.

Življenje je kot pot,
ki je zeloooo dolga.

Življenje je lepo,
ko veš, da imaš ob sebi ljudi,
ki te imajo radi
in jim lahko zaupaš svoje težave.

Ko že misliš,
da ne zmoreš in da boš obupal,
si zapomni:
življenje ti vedno da še eno priložnost –
imenuje se JUTRI ...

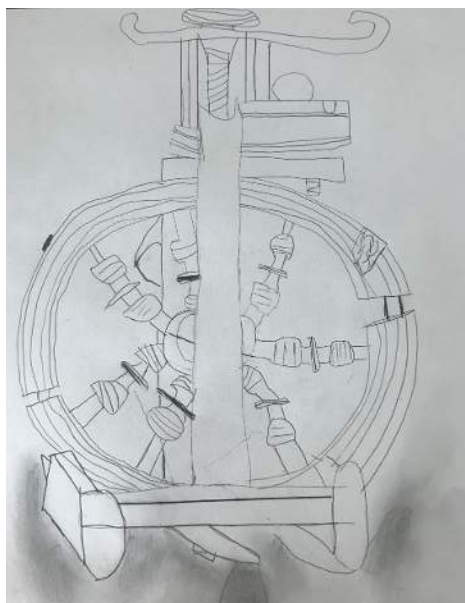
Tjaša Rašl, 5. a

Zvonček, 5. b

Nika Breznik Rajšp, 4. a

Jernej Boj, 4. a

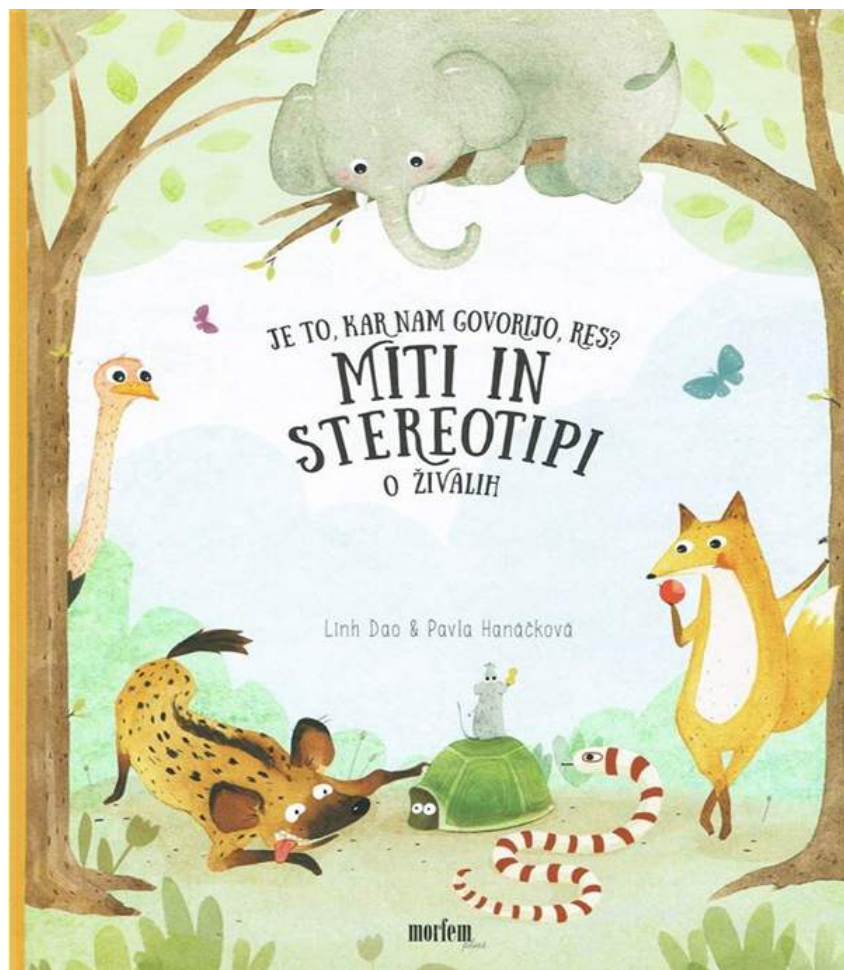
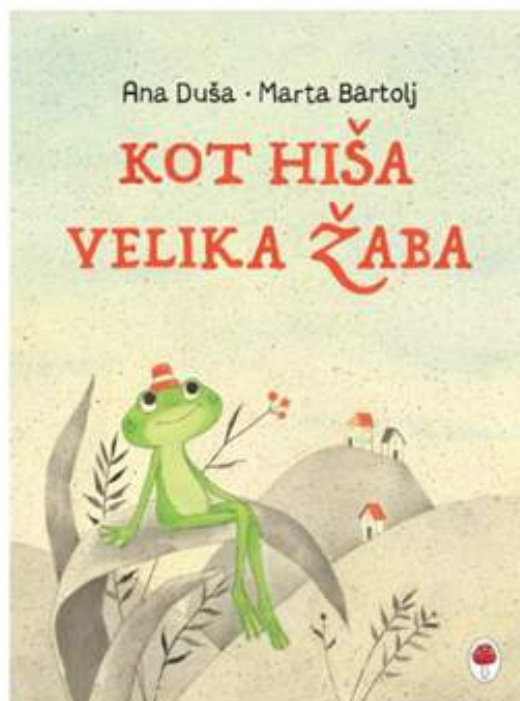
Iza Zidarič, 4. a

ZDRAVKO BERE IN PRIPOROČA

BRANJE ZA MALE NADEBUDNE BRALCE

Počitnice so kot nalašč za branje. Posebno če bereš zgodbo o žabi, ki je velika kot hiša. Pa je res? Izveš, če prebereš duhovito zgodbo o mali žabici in njenem lepem dnevu. Pa o velikih novicah in velikanskih pričakovanjih.

Slikanica je iz zbirke Mušnica založbe Zala.

ZA MALO STAREJŠE RADOVEDNEŽE

Lisica = zvijačna tatica.
Medved = grožnja gozdu. Noj = reva, ki glavo potiska v pesek. Prepričani smo, da poznaš veliko takšnih primerjav. Radi bi ti pokazali, da v njih ni resnice ... Tisti ljubki netopir nima nobenega namena, da bi se hranil z našo krvjo. Črna mačka, ki prečka cesto, ti ne bo prinesla nesreče.

In kdo pravi, da »umazana« podgana ne more biti tvoja najboljša prijateljica? Pridruži se nam na potovanju v svet narave in se nauči, da ni vse tako črno-belo, kot se zdi na prvi pogled! Skupaj bomo uspešno spremenili številne napačne predstave, ki smo jim dolgo verjeli.

Zanimiva enciklopedija založbe Morfemplus.

ZDRAVKOVA USTVARJALNICA DOBRIH IDEJ

JABOLKA Z MEDOM

RECEPT ZA JABOLKA Z MEDOM

Zdaj vemo: jabolka so zdrava. In zelo zdravo sladilo je v primernih količinah med. Pripravimo jabolka z medom, skuto in mletimi orehi.

Vir: Ciciban, maj 2022.

PAMETNA SPONKA

Potrebujemo: kovinsko sponko (nepobarvano), vodo, lonček in termometer.

Si že slišal, da se zvita sponka po segrevanju v vodi vrne v prvotno obliko?

Poišči navadno kovinsko sponko in jo ukrivi po želji. Položi jo v manjši lonček, nanjo nalij nekaj vode in začni počasi segrevati. Pri temperaturi vode nekje med 40 in 70 stopinj Celzija naj bi se sponka zvila nazaj v prvotno obliko.

Poskusi, če uspe tudi tebi.

Vir: Prostočasnik, pomlad 2022.

UGANKE (Zvezdana Majhen)

Drevesa, grmički, potočki cvetlice ...
V zelenem objemu prepevajo ptice.
(DZOG)

Od hoje steptana, po dežju zmeščana,
po gozdu se vije, v grmičevju skrije.
(AKTOP)

Odpadke sortiram, nikjer ne smetim,
za zdravo naravo nenehno skrbim.
(KAJNTEMS)

Zahaja in vzhaja, strašansko je vroče;
Živeti na njem je povsem nemogoče.
(ECNOS)

ZDRAVKOVA USTVARJALNICA DOBRIH IDEJ

KEGLJI

Ustvarjajmo skupaj

V sončnem vremenu se veliko igrajo zunaj. Naredi keglje, povabi prijatelja in tekmuj v njihovem podiranju.

KEGLJI

Potrebuješ:

- 6 polilitrskih plasten, lepilni trak,
- časopisni papir, papirnate brisačke,
- mekol lepilo, akrilne barve,
- čopiče in paleto.

1

Iz časopisa oblikuj krogle in jih pritrdi na vrhove plasten s pomočjo lepilnega traku. Dobil si osnovno obliko keglja.

2

Pripravi si lepilo za kaširanje. Zmešaj en del vode in en del mekol lepila. Nato prični s kaširanjem. Najbolje, da platenko premešaš z mešanico lepila, jo prekriješ s papirnatimi brisačkami in znova premešaš z mešanico lepila. Nanesi dve do tri plasti brisačk.

3

Posušeno in skaširano platenko premešaš z osnovno barvo. Jaz sem izbrala belo.

4

Kaj pa žoga za podiranje kegljev? Mogoče imaš doma majhno žogo in lahko uporabiš kar to. Lahko pa jo oblikuješ iz papirja (na sredino daj okrogel kamen, da jo obtežiš), jo dobro oblepiš z lepilnim trakom, pokaširaš in pobarvaš.

5

S pomočjo tanjšega čopiča nariši na keglje vzorce. Lahko jim narišeš tudi obraze ali kaj podobnega.

Ob podiranju kegljev lahko otroka skozi igro popeljemo do prvih matematičnih računov. Kegle naj prešteje ob začetku igre nato pa jih ob padanju odšteva. Prav na hitro bo osvojil seštevanje in odštevanje do šest. Veliko zabave!

Vir: Zmajček, maj 2013.

RAKOVICA

Potrebujemo:

- pleskavico
- žličko olja
- kruhovo bombico
- solatni list
- gorčico ali kečap
- sir
- češnjev paradižnik
- papriko
- zobotrebce
- olive ali kapre

1 Pleskavico spečemo na olju.

2 Bombico prerežemo na pol, narežemo papriko. Eno polovico kruha premešamo s kečapom ali gorčico. Dodamo solatni list, meso in sir, lahko pa tudi kaj drugega. Pokrijemo z drugo polovico bombice in oblikujemo rakovico. Klešče naredimo iz paprike, oči pa iz dveh češnjevih paradižnikov in kaper, ki jih na bombico pritrdimo z zobotrebci.

Vir: Zmajček, maj 2014.

FOTO ZGODBA

6. 2. 2024 - Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

5. 2. 2024 - TD Robotika (7. razred)

7. 2. 2024 - KD Knjiga (1.-9. razred)

FOTO ZGODBA

5. 3. 2024 - Srečanje gledaliških skupin

8. 3. 2024 - TD Izdelek (2. VIO)

12. 3. 2024 - Snemanje velikonočne oddaje 220 stopinj poševno

FOTO ZGODBA

14. 3. 2024 - ŠD Orientacijski pohod (2. VIO)

15. 3. 2024 - Sejem Altermed

18. 3. 2024 - Lutkovno srečanje

FOTO ZGODBA

22. 3. 2024 - ND Obisk muzejev (7. razred)

25. 3. 2024 - Proslava ob materinskem dnevu

29. 3. 2024 - ND Eksperimentalnica (1. VIO)

FOTO ZGODBA

3. 4. 2024 - Kulturni večer

12. 4. 2024 - TD Kolesarski poligon (5. razred)

16. 4. 2024 - Delavnice v centru za družine 5. razred (Gasilec)

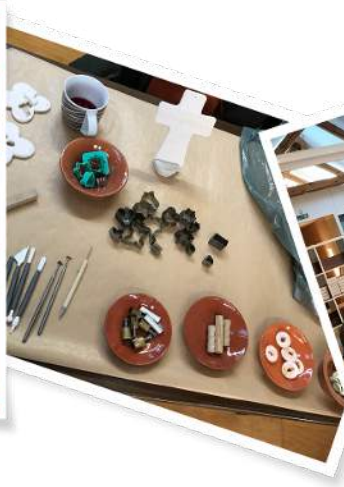

FOTO ZGODBA

20. 4. 2024 - Erasmus v Grčiji

22. 4. 2024 - ND Eko dan (1.-9. razred)

26. 4. 2024 - ND Karierna orientacija (8. razred)

FOTO ZGODBA

26. 4. 2024 - Proslava ob dnevu upora proti okupatorju

29. 4. 2024 - Počitniški konjeniški dan

7. 5. 2024 - Varnostna olimpijada (4. razred)

FOTO ZGODBA

8. 5. 2024 - ŠD Atletika (6.-9. razred)

9. 5. 2024 - Medobčinsko tekmovanje Kaj veš o prometu

10. 5. 2024 - Prireditev ob dnevu Evrope

FOTO ZGODBA

17. 5. 2024 - Razstava na krilih umetnosti

17. 5. 2024 - Revija mladinskih pevskih zborov

22. 5. 2024 - Parada učenja

FOTOGODBA

24. 5. 2024 - ND življenjska okolja (1. VIO)

27. 5. 2024 - TD Izdelek iz naravnega materiala (6. razred)

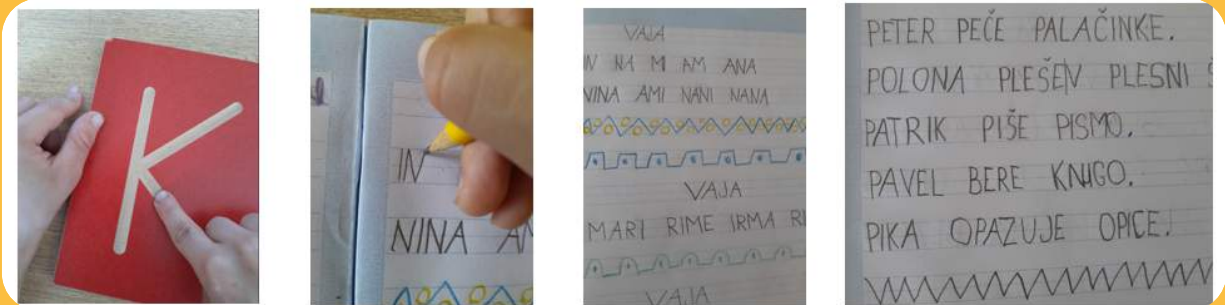
18. 5. 2024 - Planinski izlet Planina nad Vrhniko

BRALNA PISMENOST

SPREHOD SKOZI DEJAVNOSTI NAŠEGA PROJEKTA BRALNA PISMENOST V ŠOLSKEM LETU 2023/2024

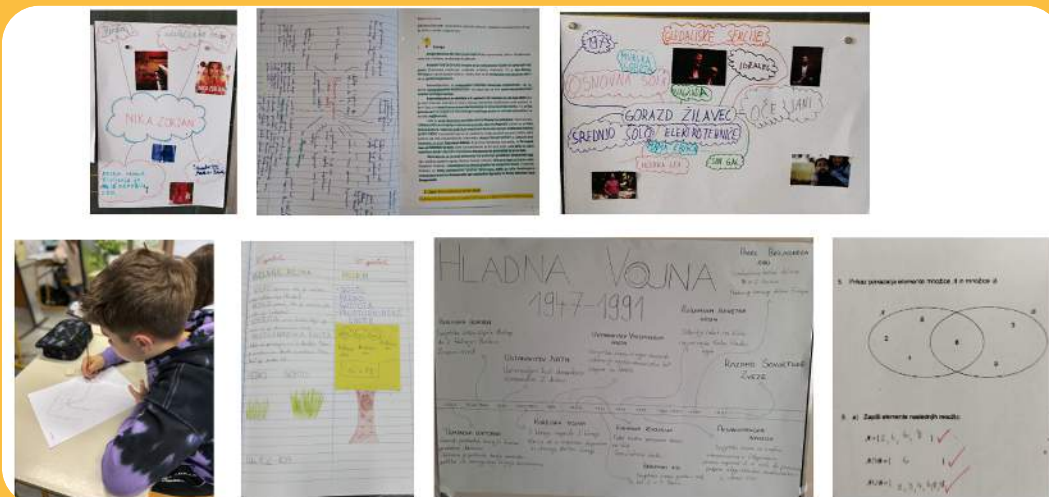
1. Učili smo se pisati prve črke ...

2. Učili smo se brati prve besede ...

3. Urili smo se v različnih bralno-učnih strategijah ...

4. Za domače branje smo brali knjige in jih predstavljali ...

BRALNA PISMENOST

5. Urejali smo bralne kotičke v razredih in po šoli ter v odmorih brali ...

6. Imeli smo bralne urice pri RaP-u in drugačne oblike branja ...

7. Knjige so med nami potovale v Bralni torbici ...

8. Brali smo tudi za Bralno značko, Eko bralno značko in Bralno tačko ...

BRALNA PISMENOST

9. Brali smo in tekmovali na šolskem, območnem in državnem Cankarjevem tekmovanju ...

10. Obiskovali smo šolsko in mestno knjižnico, knjigobežnico ...

NAJ BRALNI KOTIČEK

Letos je na naši šoli potekal izbor za naj bralni kotiček. Sodelovali so učenci od 6. do 9. razreda. Učenci so ves teden zbirali knjige, revije, plišaste igrače ... Med tem časom so tudi izdelovali police iz kartona, pisali zanimivosti, izdelovali plakate in napise ... Od ponedeljka do četrтка so gradili in sestavljali vsak svoj kotiček. V petek je prišla komisija učiteljev, ki je ocenila vsak kotiček. Ko so sešteli točke, so v ponedeljek razglasili zmagovalni razred.

3. mesto so dosegli učenci 7. a, takoj za njimi je bil oddelek 6. a in le za las so jih premagali učenci 7. b! Čestitke vsem učencem za trud. Za nagrado pa so si učenci 7. b zaslužili obisk Knjižnice Franca Ksavra Meška Ormož, ki bo potekal med uro slovenščine.

Ota Šimon, Edona Iseni in
Lana Zavratnik, 7. b

BRALNA PISMENOST

ZAKLJUČEK BRALNE TAČKE

23. 4. 2024 smo se učenci od 1. do 9. razreda udeležili srečanja s pisateljico Nušo Jezeršek. Pogoj za to srečanje je bil, da si prebral vsaj 1 od 4 knjig o živalih in jo predstavil uč. Tini Zadravec. Srečanje sta vodili Aneja in Pia iz 7. b, ki sta imeli nabor vprašanj za pisateljico Nušo.

Nuša nam je predstavila dve knjigi, to sta bili *Od mladiča do fantiča* in *O bikcu, ki je premagal poplave*. Pisateljica je s sabo pripeljala gospo Vido in njeno slepo psičko Milo. Srečanje je potekalo 5. šolsko uro v času RaP-a Z živaljo do boljšega počutja.

Največ učencev je prebralo zgodbo z naslovom *O bikcu, ki je premagal poplave*. Zgodba je nastala po resničnih dogodkih med hudimi poplavami na Koroškem, zato nas je tudi najbolj pritegnila.

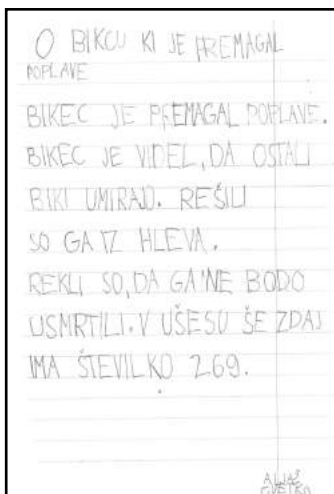
Štiri sedmošolke, Aneja, Edona, Ota in Pia, so se javile in knjigo prebrale še prvošolcem, zato smo na zaključek Bralne tačke povabili tudi njih, učenke pa so za nagrado prejele od avtorice podpisano knjigo o bikcu.

Naše srečanje je posnela ekipa RTV SLO1 in o njem pripravila prispevek za Oddajo o živalih in ljudeh, ki je bila na prvem sporedu TV SLO predvajana v soboto, 11. 5. Do posnetka lahko dostopate, če skenirate priloženo QR-kodo.

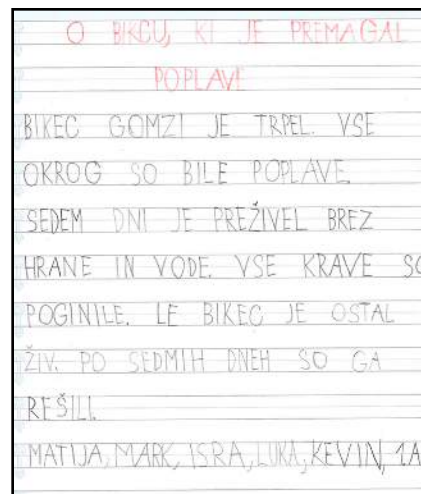
Rene Plohl in Pia Rajh, 7. b

Taja Barlovič, 1. b

Aljaž Cvetko, 1. b

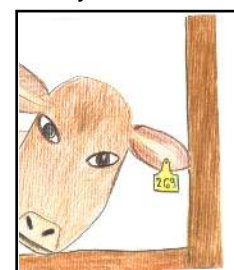
Marina Barlovič, 1. b

Ota Čibej, 1. b

Jasna Juvancič, 1. b

Meta Bezjak, 7. b

BRALNA PISMENOST

BRALNA ZNAČKA

»Knjiga je naša najboljša prijateljica.«

Bralno značko je v tem šolskem letu zaključilo 196 učencev naše šole. V ambientu Grajske pristave je 14. maja z bralci spregovorila pravljíčarka Liljana Klemenčič.

V tem šolskem letu imamo tudi 9 zlatih bralcev, devetošolcev, ki so vseh devet let opravili Bralno značko. In kaj menijo o branju?

Branje v osnovni šoli se mi zdi zelo pomembno, saj se lahko iz prebranega veliko naučiš in ti včasih pomaga pri kakšnih ocenjevanjih, npr. pri slovenščini, ko pišemo spise.

V prvih dveh triadah sem bolj brala otroške, pustolovske in komične knjige, v zadnji triadi pa sem brala mladinske knjige, ker so mi postale zelo zanimive. Za branje me je navdušila babica, ki mi je tudi pomagala, ko sem bila majhna, pri Bralni znački. Babica je zato tudi vztrajala, da sem dokončala vseh 9 let Bralne značke.

Knjige za Bralno značko sem najprej izbirala po seznamu, ki sem ga dobila v šoli. Od 7. razreda dalje pa sem knjige izbirala po svojem okusu, kako mi je bila katera všeč. Vem, da so mi vsi deli knjige Dnevnik nabritega mulca bili všeč, saj sem jih tudi veliko prebrala, ker so bili v knjigah opisani sami zanimivi dogodki.

Z mislimi »Kdor bere, živi tisoč življenj« in »Če ne bomo brali, nas bo pobralo« se strinjam, saj nam branje izboljša naš besedni zaklad in nam krajša čas, da nismo samo za računalniki in pred telefoni.

Knjige so mi pomagale, da sem se izboljšala pri pisanju spisov in pri zamišljanju kakšnih stvari. Za vnaprej bom še vedno posegla za kakšno knjigo, saj mi velikokrat krajšajo čas.

Tena Lazar, 9. b

Knjige so lahko tudi orožje, če jih znaš uporabljati. Z branjem se uriš v povezovanju besed, saj več kot bereš, lažje oblikuješ slovnično pravilne povedi. Z branjem je treba začeti že v mladih letih, saj se takrat še razvijamo in je pomembno, da v otroštvu namesto telefona vzamemo v roke knjigo. Že od malega berem knjige in tudi v prihodnje upam, da bom to navado branja tudi ohranil. Za branje me je najbolj navdušila babica, saj mi je ravno ona največ brala pravljice, ko sem bil mlajši. Navdihnilo me je tudi to, da sama ogromno bere in zaradi tega tudi veliko novega izve.

BRALNA PISMENOST

Izmed vseh knjig najraje berem kriminalke. Zanje sem se odločil, ker so mi všeč kakšni napeti dogodki, povezani z umori in iskanjem krivca, saj moraš dobro spremljati knjigo, da lahko na koncu tudi sam odkriješ krivca. Izmed vseh, ki sem jih do sedaj prebral, me je najbolj navdušila knjiga z naslovom Seznam gostov avtorice Lucy Foley. Govori o tem, da se mlad par odloči za poroko na oddaljenem otoku. Ko vsi gostje pridejo na otok, se vrnejo stare zamere iz srednje šole in stvari se začnejo zapletati. Iz knjige izvemo, da najdejo truplo, a šele na koncu se izve, da je to v bistvu ženin. Knjiga mi je bila zelo všeč, ker ima nepredvidljiv konec in ogromno preobratov skozi celo zgodbo. Priporočal bi jo vsem, ki so jim zanimivi daljši kriminalni romani z veliko preobrati in zapleti. Branje knjig me je naučilo, da je vsaka prebrana knjiga kvalitetno izkoriščen čas in vsekakor ni brezveze. V naslednjih letih bi rad še bolj posegal po knjigah, kot sem sedaj, saj so me naučile uporabnih stvari, ki mi bodo v življenju prišle prav.

Jan Erman, 9. b

EKO BRALNA ZNAČKA

Tudi v šolskem letu 2023/2024 smo organizirali Eko bralno značko z namenom, da bi z branjem literature z ekološko vsebino krepili ustvarjalno mišljenje in ekološko zavest. Učenci so z branjem razvijali pozitiven odnos do okolja in se vanj aktivno vključevali, izvajali različne aktivnosti z ekološkimi vsebinami, medpredmetno povezovali ter ustvarjali konkretne izdelke. Učenci so morali prebrati dve knjigi.

V 1. razredu smo v popoldanskem RaP-u skupaj prebrali pravljico Kam s smetmi v Kuštrovem in se igrali družabno igro. Učenci so si zelo radi pripovedovali zgodbe v skupini. Radi se ustavimo v bralnem kotičku na hodniku ob toboganu.

Ksenja Šoštarič, koordinatorica Ekošole

PO DVEH LETIH UČENJA SLOVENŠČINE ...

ПІСЛЯ ДВОХ РОКІВ ВИВЧЕННЯ СЛОВЕНСЬКОЇ МОВИ...

Najboljši dan mojih počitnic

(Doživljajski spis)

V šoli sem dobila prijavnico za obisk kmetije. Odločila sem se, da se bom prijavila. Ta dogodek je bil med prvomajskimi počitnicami.

Ob osmih zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji pred šolo. Ob 8.15 smo se odpeljali. Pripeljali smo se v Središče ob Dravi. Potem smo šli peš. Prišli smo do kmetije s konji. Razdelili smo se v dve skupini. Ena skupina je šla jahat, druga pa si je ogledala opremo za konje in za jahače. Imeli smo tudi možnost, da počistimo konje in si ogledamo druge konje.

Potem smo se zamenjali. Kasneje so nam ponudili malico. To sta bili pica in voda. Po malici smo si lahko ogledali, kako izgleda tehnika jahanja galop. Na koncu smo se zahvalili in se odpeljali nazaj v Ormož.

Najbolj mi je bilo všeč jahanje, veliko smo se naučili o konjih in o njihovi opremi. Ta dan je bil zelo zanimiv.

Maša Veka, 5. a

Zanimiv nogometni turnir

(Doživljajski spis)

Prejšnjo soboto smo z NK Ormož imeli nogometni turnir, ki me je spominjal na moje vsakodnevno nogometno življenje v Ukrajini. Bil je zelo podoben turnirjem v Ukrajini.

Začel se je z ogledom razpredelnice nogometnih ekip. Tekme so potekale zelo kratko in so trajale samo 15 minut. Turnir je bil zanimiv, ker je bilo tam veliko dobrih ekip. V vsaki tekmi smo se borili za zmago. V enih tekmah nam je šlo bolje kot nasprotni ekipi, v drugih pa ne.

Ta turnir me je prenesel v čas, ko sem igral s svojo ukrajinsko ekipo. Dan se mi je močno vtisnil v spomin. Želim si še več takih dni.

Illia Shaplavskiy, 5. b

PO DVEH LETIH UČENJA SLOVENŠČINE ...

Praznovanje velike noči

(Doživljajski spis)

Veliko noč – pasho smo letos praznovali ob ribniku. Bilo nas je sedem.

Ko praznujemo našo veliko noč, imamo na praznični mizi veliko dobrot. Med njimi je bila tudi ukrajinska pasha. Pasha je podobna sladkemu biskvitnemu pecivu. Prelita je s sladkornim prelivom. Pobarvali in okrasili smo tudi kuhana jajca – pisanke. Po tradiciji je vzel vsak svoje jajce in z njim tolkel po jajcu nekoga drugega. Komur je ostalo jajce celo, je bil zmagovalec. Potem ko smo pojedli, smo se igrali družabne igre. Ena od njih je bila enka. Jaz sem zmagala kar trikrat. Na koncu smo pojedli pečeno meso na žaru.

Meni je bilo praznovanje zabavno in mi bo ostalo v lepem spominu.

Maša Žurba, 5. b

Leonid Masalitin, 1. b

Prešernov Povodni mož in Ostrovrhar sta se srečala

(Literarni spis)

V nedeljo popoldan se je po Ljubljani sprehajal Ostrovrhar. Bližal se je večer, ko je prišel na Stari trg, kjer so vsi čudovito plesali. Med skupino ljudi je zagledal par, ki je izredno hitro plesal – godci niso mogli tako hitro igrati. Naenkrat sta se plesalca tako hitro zavrtela, da se je začela nevihta in sta poletela po zraku. Ko je to Ostrovrhar videl, je nadaljeval svoj sprehod k reki Ljubljanici. Na bregu je opazil moža. Ko je prišel bližje, je razumel, da je to tisti divji plesalec; le da je bil brez svoje plesalke. Vprašal je moža, zakaj je sam in kaj se je zgodilo na trgu.

On pa je Ostrovrharju odgovoril, da je on Povodni mož, njegova plesalka pa je Urška Zala. Ostrovrhar ga je še enkrat zaskrbljeno vprašal, kje je ona. Povodni mož mu je začel razlagati, da je bila Urška najlepša punca v Ljubljani in je vse moške zapletala v svoje mreže. Vsi so želeli biti z njo, ona pa si je izbirala. Zvita je bila kot lisica. Ko je tisti dan prišla na trg, z nobenim ni želela plesati. Samo s Povodnim možem je plesala, ker je on bil najlepši fant in vse punce so želele z njim plesati. Kaznoval jo je, ker je bila prevzetna in si je samo izbirala ter z ničemer ni bila zadovoljna.

PO DVEH LETIH UČENJA SLOVENŠČINE ...

Ostrovhar ga je vprašal, kako je Urško kaznoval. Povodni mož mu je odgovoril, da jo je utopil v Ljubljani. Ostrovharju se je to zdela prehuda kazen in je vprašal, zakaj je tako naredil. Rekel mu je, da se je tako odločil avtor France Prešeren, najbolj znani slovenski avtor obdobja romantike. Usoda Urške pa je taka, ker je ta pesem balada in je zanjo značilno mračno vzdušje in tragičen konec.

Nato je Povodni mož vprašal Ostrovharja o njegovi življenjski zgodbi. On je začel svojo pripoved s tem, da je povedal, da je v srednjem veku živel na Ostrem Vrhu in za njega so bili boji igrače. Nekoč je šel snubit Rozamundo, ki je bila najlepša punca te dežele. Bila je zaljubljena vase in mislila je, da je najlepša na svetu. Ob Ostrovharju je bilo še devet snubcev iz različnih dežel. A Rozamunda se je zaljubila v Ostrovharja. Njen oče mu je povedal, da bo poroka čez tri tedne. Pred poroko pa je Rozamundina teta naročila pevca, da bi pel lepe pesmi. V eni pesmi je povedal, da je v Bosni na Bašetovem gradu ena punca lepša od Rozamunde. To je Bašetova sestra Lejla. Nato se je Rozamunda razjezila in poslala Ostrovharja v Bosno, da bi ji pripeljal Lejlo ter osvobodil vojne ujetnike. Rozamunda je želela videti, ali je Lejla res lepša od nje. Ko je Ostrovhar ugrabil Lejlo, se mu je zdela lepša od Rozamunde in jo je peljal k sebi na grad ter se z njo poročil. Rozamunda pa je šla v ljubljanski samostan in postala nuna.

Povodni mož je nato rekel, da je Rozika dobila svojo kazen, ker ni bila zadovoljna s svojim življenjem in z možem in je želela biti najlepša na svetu ... Ko je postala zunaj popolna tema, sta se poslovila in šla domov.

Davyd Shaplavskiy, 8. b

Predstavljamo vam tudi ukrajinskega pesnika Tarasa Ševčenka (1814–1861), ki je bil sodobnik slovenskega pesnika Franceta Prešerna (1800–1849), in prevod njegove pesmi Višnjev sadovnjak ob hiši.

Taras Ševčenko se je rodil 9. marca 1814 blizu Kijeva. Ker sta mu zgodaj umrla mama in oče, je odraščal v revščini in postal grajski hlapec. Že v mladosti so v njem odkrili nadarjenega slikarja in pesnika, zato so mu pomagali pri razvijanju talentov, dokler mu ni bil omogočen odkup in mu je znani ruski umetnik Karl Brjullov omogočil šolanje na umetniški akademiji v Sankt Peterburgu. Pisal je v ukrajinskem jeziku in si s pisanjem prizadeval za neodvisnost svoje rojstne dežele. Peganjali so ga in večkrat je bil zaradi tega zaprt. Po vrnitvi iz pregnanstva je živel v Sankt Peterburgu, kjer je umrl 10. marca 1861.

PO DVEH LETIH UČENJA SLOVENŠČINE ...

Danes je v svetovni književnosti poznan kot pesnik Ukrajine, pisatelj in slikar. Bil je izrazito romantični pesnik, v poznejšem ustvarjanju se je približal realizmu. Pisal je osebno izpovedno liriko, balade, lirsko-epske pesnitve, drame in tudi romane. Slovencem ga je s prevodi med prvimi predstavil pesnik, dramatik in duhovnik Josip Abram – Trentar. Prevedel je njegovi glavni pesniški deli - Kobzar (op. prev. – ljudski pevec, godec; zbirka je v originalu izšla leta 1840 in vsebuje epske pesmi s prizori iz kozaške zgodovine, za katero je snov zajemal iz ljudskega pesništva) in pesniško zbirko Hajdamaki (op. prev. – samopoimenovanje ljudskih upornikov v Ukrajini na desnem bregu Dnepra, ki je do konca 18. stoletja bilo pod oblastjo Poljsko-litovske skupne države), v kateri je predstavil boj Ukrajincev za vero in domovino. Prva zbirka ima pri Ukrajincih tako veljavo kot pri nas Prešernove Poezije, drugo delo pa bi lahko primerjali s Krstom pri Savici.

(Povzeto po:

<https://radio.ognjisce.si/sl/248/oddaje/34446/taras-sevcenko-ukrajinski-preseren.htm> in

<https://ars.rtvsl.si/podkast/literarni-nokturno/289/175029062>.)

Тарá с Григó рович Шевчé нко:
Садок вишневий коло хати

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.
Сім'я вечерея коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.
Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

Taras Ševčenko:
Višnjev sadovnjak ob hiši

Višnjev sadovnjak ob hiši,
nad višnjami brenčijo hrošči,
orači proti domu grejo,
dekleta pojejo na poti,
matere jih čakajo z večerjo.
Družina večerja zunaj,
zvezdica večerna vzide.
Hčerka jim deli večerjo,
mati jih učiti hoče,
a slavček vztrajno poje.
Otroke svoje položila mati
spat ob hiši in tudi
sama legla poleg njih.
Vse je utihnilo, le dekleta
in slavček ne.

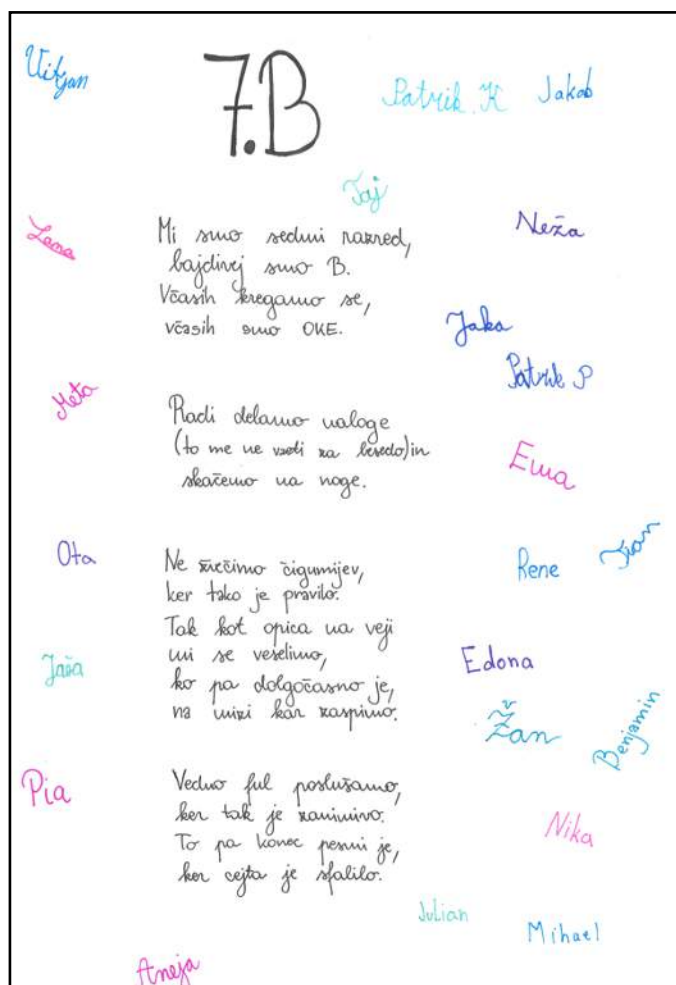
Priredba zapisa o Tarasu Ševčenku in prevod pesmi: Diana Sivachenko, 8. b, in Irena Kandrič, prof.

RAZRED SE PREDSTAVI

6. B SE PREDSTAVI

7. B SE PREDSTAVI

8. B SE PREDSTAVI

Smo glavna tema zbornice. V oddelku nas je 21 pridnih in porednih hkrati. Če želimo, imamo lahko pozitivne lastnosti, kot jih najdete zapisane v številki 8. Ko pa jezimo razredničarko in druge delavce šole, pa so naše lastnosti zapisane v črki B. Imamo se radi in se radi družimo. Smo dobri prijatelji in športniki.

RAZRED SE PREDSTAVI

9. B SE PREDSTAVI

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

Holerus racing – državni prvaki projekta F1 in Schools Slovenia se predstavimo

F1 in Schools je neprofitna organizacija, ustanovljena z namenom povezovanja šolstva in gospodarstva. Zagotavlja razburljivo in bogato izobraževanje z izkušnjami in s privlačnostjo Formule 1. Projekt je bil prvič predstavljen v Združenem kraljestvu leta 2000 v 8 šolah. Danes deluje v več kot 26000 šolah in v 54 državah po vsem svetu. Namen je, da se aktivno vzpodbuja učence iz vseh okolij v različnih sposobnostih, da razvijajo inženirska in podjetniška znanja.

Ker smo si tudi mi želeli pridobiti tovrstna znanja in izkušnje, smo se priključili projektu. Ekipo smo poimenovali Holerus racing, njeni člani pa smo:

Nejc Rašl,
vodja ekipe in
glavni oblikovalec

Patrik Bogša
pomočnik
oblikovalca

Maj Pleger
glavni inženir
proizvodnje

Davyd Shaplavskiy
pomočnik inženirja
proizvodnje

Luka Rajh
upravljanje financ

Domen Horvat
stiki z javnostjo

Mentorstvo naši ekipi sta prevzeli učiteljici Janja Rudolf in Nataša Kolar, ki že vrsto let navdušeno spremljata Formulo 1. Ko je bila ekipa sestavljena, je sledilo zbiranje sponzorjev, ki se jim za pomoč iskreno zahvaljujemo. Nekatere izmed njih smo tudi obiskali in tako spoznali, s čim se ukvarjajo, mi pa smo njim predstavili naš projekt.

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

S pomočjo organizatorja tekmovanja F1 in Schools Slovenia smo oblikovali zunanjo podobo dirkalnika. Grafično podobo smo barvno opremili in dodali logotipe vseh sponzorjev. S pomočjo laserskega rezalnika smo izrezali karoserijo dirkalnika, izdelali kolesa in dirkalnik sestavili.

Opravili smo meritve zračnega upora v vetrovniku in izdelan dirkalnik preizkusili na progi. Pri preizkušanju dirkalnika na progi so nas najbolj zanimali reakcijski časi vseh članov ekipe, saj smo za tekmovanje potrebovali tistega, ki je pri tem najhitrejši.

Državno tekmovanje je potekalo 29. maja 2024 v dvorani Campus na Ptuj. Komisija tekmovanja je pri ekipah ocenjevala celostno podobo ekipe, tehnično izdelavo dirkalnika, ustno predstavitev in dirkanje na 20 m dolgi stezi. Državnega prvenstva so se udeležili tudi županja Mestne občine Ptuj Nuška Gajšek, minister za gospodarstvo, turizem in šport Matjaž Han in drugi pomembni gostje.

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

Naša ekipa je skupaj zbrala največ točk in tako postala prvi državni prvak F1 in Schools Slovenia. Komisijo smo zagotovo prepričali z našo celostno podobo pa tudi naš dirkalnik je bil na stezi nepremagljiv – prav gotovo tudi zaradi našega odličnega šarterja Maja. Za nagrado si bomo v mesecu juliju ogledali dirko Formule 1 v živo.

ANGEL IN DEMON

Plesalki Iva-Tia Kolarič in Neža Lušanc iz 9. b sta se 4. 4. 2024 udeležili Območne revije plesnih skupin Pozdrav pomladi 2024. Odlično sta se predstavili in se s koreografijo Angel in demon kot edini predstavnici osnovnih šol naše regije uvrstili na regijsko revijo plesnih skupin – Mladinske plesne vizije 2024, ki je bila 14. 5. 2024, kjer sta bili prav tako pohvaljeni s strani državne selektorice pri Javnem skladu za kulturne dejavnosti (JSKD), gospe Mojce Kasjak.

Plesalki v svoji koreografiji uprizarjata boj med belim angelom, ki ponazarja dobro, in črnim demonom, ki ponazarja slabo. Moč demona je neustavljiva in že skoraj pokonča angela, ki se ne da in se bori z vsemi močmi. Ali se bo na koncu dokončno predal in ga bo demon uspel pokončati? Koreografija je nastala v sodelovanju mentorice Sanje Miškovič, prof., s plesalkama.

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

»ČE ŽELITE BITI EKO, KUPITE ZEKO«

ZEKO je ekološka naprava za zalivanje rastlin. Preko aplikacije na pametnem telefonu napravo nadzorujemo. Aplikacija nas opozori, ko naprava zaliva in kdaj je bila rastlina nazadnje zalita. V zemljo bo zapičen senzor za preverjanje vlažnosti zemlje. Le-ta pa bo tudi povezan z aplikacijo na telefonu, ki nas bo opozarjala na to, kdaj je potrebno zalivanje in vlaženje zemlje. S pomočjo sončnih celic se naprava polni, vodo pa pridobiva z zbiranjem deževnice.

O koristnosti našega izdelka smo povprašali morebitne bodoče kupce in le-ti so se strinjali, da bi takšno napravo imeli doma. Imeli bi jo predvsem zato, ker jim v vsakdanjem hitrem tempu primanjkuje časa za zalivanje, hkrati pa imajo radi lepe in urejene cvetlice, grmovnice in vrt. Naša naprava je primerna za ljudi, ki nimajo veliko časa, in za starejše, ki ne morejo zalivati rastlin. Sem sodijo tudi ljudje, ki imajo zdravstvene težave in jim zalivanje predstavlja težavo.

Na trgu takšnega izdelka še ni. Pri proučevanju že obstoječih izdelkov smo ugotovili, da obstaja naprava, ki jo uporabljajo za zalivanje nogometnih igrišč oz. večjih travnatih površin.

Naš izdelek bomo prodajali preko različnih spletnih strani in v tehničnih trgovinah (Obi, Merkur, Bauhaus itd.). Izračuni naših stroškov so pokazali, da bi izdelek stal 300 €.

Naša vizija je, da imajo ljudje, ki želijo imeti lepe vrtove, a tega zaradi določenih vzrokov nimajo, napravo, ki bi jim pomagala to uresničiti.

Podjetniško idejo ZEKO smo zasnovali učenci 7. b-razreda: Jakob Kukovec, Rene Plohl in Nika Vaupotič. Na šolskem tekmovanju v pitchanju smo bili izbrani za najboljšo podjetniško idejo, s katero smo se predstavili na Podjetniškem izzivu za mlade v organizaciji ZRS Bistra Ptuj.

Osvojili smo 3. mesto po oceni strokovne žirije in 1. mesto po presoji občinstva. Podjetniška pot nas je vodila na podjetniško tekmovanje Popri, uvrščeni smo bili med 12 polfinalistov v Sloveniji. Na povabilo Fakultete za ekonomijo in informatiko Univerze v Novem mestu smo se udeležili 7. Podjetniškega natečaja, na katerem smo osvojili 1. mesto v osnovnošolski kategoriji. Naši mentorici sta bili učiteljici Maja Korban Črnjavič in Mirjana Špacapan.

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

PotORMOŽ

želja, da bi pokazali Ormož skozi oči nekoga, ki je tu rojen, se tu šola in odrašča, je na več načinov vpet v lokalno življenje ter ima svoj rojstni kraj rad, je bila dovolj, da smo pričeli razmišljati o možnostih, ki bi nam ponudile nepozabno in edinstveno izkušnjo. Rodila se je raziskovalna ideja o orientacijsko-turistični poti po našem zgodovinsko bogatem mestu, ki smo jo poimenovali PotORMOŽ.

PotORMOŽ je aplikativni vodič po Ormožu s povezanimi zgodovinskimi, krajevno vrednimi, naravno lepimi točkami, ki bi jih kot krajani tega mesta radi pokazali, s tem pa želeli, da turist/obiskovalec začuti energijo kraja in ljudi.

S pomočjo aplikacije ACTIONBOUND in »püterske« palice »rovaš«, na katero turist/obiskovalec kot »pütar« zarezuje najdene točke PotORMOŽA, ponujamo drugačno raziskovanje našega mesta, ki je namenjeno vsem generacijam.

Tako na poti najdemo 11 točk, ki smo jih obogatili z informacijami, s plakati, z zgodbami, izzivi/nalogami, s spletnimi povezavami, z geo zakladi in glasovnimi zapisi.

Skupaj z mentoricama, Nino Rajh in Simono Jurčec, smo se, ponosni na svoje delo, veselili zasluženega zlatega priznanja na 58. srečanju mladih raziskovalcev Slovenije.

Kratko predstavitev PotORMOŽA najdete na povezavi, do katere vas pripelje priložena QR-koda.

Rožle Jurčec, 9. a, Nana Voršič, 9. a, in Jan Erman, 9. b

PotORMOŽ

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

EVROPA V ŠOLI

PISMO O POPOTOVANJU DOBROTE

Nairobi, januar 2024

Zdravo, mama!

Želela sem se oglasiti in ti sporočiti, kako je tukaj v Keniji. Pred sedmimi dnevi sem varno prispela na letališče v Nairobi, glavno mesto Kenije. Na letališču me je počakal visok, temnopolti moški, ki se je izkazal kot glavni organizator dvotedenskega programa prostovoljne pomoči v Keniji. Odpeljal me je do hiše, kjer bivam z drugimi prostovoljci, ki so se udeležili programa. Ko sem prispela v hišo, nas je družina, pri kateri smo stanovali štirje prostovoljci, toplo sprejela. V istem gospodinjstvu kot jaz so še bivali Jure, Maja in Anej. Najbolj sem se zblížala z Majo, najverjetneje, ker je dekle, prav tako pa je zelo prijazna in spoštljiva. Ker smo v Kenijo prispeli šele ob 9. uri zjutraj, smo med 9. in 12. uro imeli čas za počitek. Kmalu po 12. uri smo se odpravili do bližnje sirotišnice in šole, kjer smo preživeli veliko svojega časa in pomagali otrokom ter spoznavali njihovo življenje ter učne navade. Najprej smo spoznali učitelje ter skrbnike otrok, kmalu za tem pa še otroke. Majhni otroci, stari od 5 do 12 let, so kljub razmeram vseeno živahni, veseli ter nasmejani. Učitelji so nam pokazali, kako na različne načine poučujejo otroke, čeprav jim primanjkuje stvari, kot so osnovne šolske potrebščine, knjige, obleke in druge stvari, ki se nam zdijo samoumevne. Prvi dan je minil zelo hitro, vendar je bil zelo zanimiv ter poučen. Naslednje dneve smo otroke poučevali mi prostovoljci. Z njimi smo se igrali in jih seveda naučili različne igre, ki smo se jih sami igrali v otroštvu, vse to z namenom, da bi se kasneje, po našem odhodu, lahko te igre tudi oni igrali. Tretji in četrti dan smo skupaj s kuharicami v šoli pripravljali različne tradicionalne kenijske jedi za otroke, kot sta irio in samosa. Irio je znana jed iz krompirja, graha, koruze in soli, pogosto postrežena z mesom ali omako, samosa pa je ocvrta ali pečena pita, nadevana z mesom, s krompirjem, z grahom ali drugimi sestavinami.

Četrti dan je sledilo spoznavanje življenja in navad etnične skupine, imenovane Masaji. Že zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot, da bi čim hitreje prispeli do našega cilja. Ko smo po dolgi uri vožnje končno prispeli do naselja, so nas Masaji sprejeli z zanje tradicionalnim skakalnim plesom.

Zatem so nam predstavili njihove tipične jedi ter oblačila. Sledilo je izdelovanje nakita, pri katerem so nam dekleta pokazala njihove tehnike izdelovanja. Spoznali smo še postopek izdelovanja njihovih oblačil, ki so največkrat svetlo ali temno rdeče barve. Čeprav smo v ogledu in spoznavanju novih kultur zelo uživali, se je dan hitro iztekel.

Peti in šesti dan je sledilo nadaljevanje druženja in učenja z otroki. Poučili smo jih o pisanju črk ter števil, ker pa so bili otroci tako pripravljeni za delo, smo jim predstavili vse kontinente in njihove osnovne značilnosti. Spoznali so tudi imena glasbil, rastlin ter živali, ki jih pred našim prihodom sploh še niso poznali. Oba dneva sta bila zelo zabavna, čeprav sta hitro minila.

Liana Pšak, 7. a

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

Naslednjega tedna se že zelo veselim, saj sledi ogled znanih atrakcij Nairobija, kot sta Narodni park ter gozd Karura, kjer si bomo ogledali slap ter se sprehodili po gozdu. Veselim pa se tudi poučevanja in druženja z otroki.

Četudi se bom naslednji teden morala odpraviti nazaj v Slovenijo, že definitivno razmišljam, da bom Kenijo večkrat obiskala sama ali pa se bom ponovno prijavila na podoben program. Še posebej me je veselilo, da sem lahko veliko svojega časa preživela z otroki iz sirotišnice. Nisem pričakovala, da me bodo naučili tako veliko stvari – predvsem kako videti srečo v malih stvareh. Že ena majhna prijazna beseda lahko komu polepša dan. Navdušili so me tudi s svojo pripravljenostjo na učenje, saj sama pogosto začutim, kot da mi je šola včasih zelo naporna in se sprašujem, zakaj mi je tega treba. Vendar po tem, ko vidim, kako privilegirani smo, da lahko gremo v šolo in se učimo o svetu, v katerem živimo, sem hvaležna za to izkušnjo v Keniji.

Čeprav se imam tukaj v Keniji zelo lepo, že komaj čakam, da te vidim.

Lepo bodi,

Lina

Lina Tušek, 8. a

EVROPA V ŠOLI

KOMPAS SVETA

Na tem svetu dobrota, humanost in solidarnost naj vladajo,

kjer dobrih ljudi ne najde se,

kjer ljudje z vsem drugim se ubadajo

in nemir glaven je.

Srce vedno pravo pot vidi,

včasih se izgubi, a vseeno najde se.

Kjer ljudje rečejo ti, kar odidi,

srce obrne in vidi dobrote vse.

Luči solidarnosti svetijo

in svet lepši postal bo.

Človečnost obetajo,

čeprav nekateri empatijo prezirajo.

Humanost odpira vrata vsa,

človeka k človeku vabi,

a včasih drug drugega ne vidita,

ko tema vse omami.

Zdaj prisluhnite mi vsi,

ko drugih ne najdete poti,

spomnite se, da

dobrota, humanost in solidarnost

kompas so svetà.

Nana Voršič, 9. a

RAZISKUJEMO, SNUJEMO, ZMAGUJEMO

EVROPA V ŠOLI

ENOTNOST MAČKOPOLJA

(Pravljica)

V majhni vasici Mačkopolje sta živela dva mačka. Ime jima je bilo Luka in Tiana. Bila sta zavezana v nezlomljivo prijateljstvo. Na svojem potovanju sta srečala različne živali, ki so potrebovale pomoč. Z dobrovoljnostjo in razumevanjem sta bila mačka pripravljena pomagati, poudarjala sta pomen sodelovanja in povezanosti.

Mačka sta zelo rada raziskovala in čas prebijala skupaj. Na srečo so bile poletne počitnice, ki so popolni čas za druženje. Obema je bilo doma dolgčas, zato sta se dobila pred gozdom. Ko sta se sprehajala po gozdu, sta naletela na majhnega ježka po imenu Jaka, ki je izgubil svojo mamo, bratce in sestrice. Brez razmišljanja sta mu ponudila zavetje in ga vodila nazaj k njegovi družini. Njegova mama je bila zelo hvaležna in jima je obljubila, da se jima bo ta prijaznost vrnila.

Lana Kocjan, 7. a

Njuna solidarnost se je nadaljevala, ko sta srečala ranjenega ptiča Kaja. Povedal jima je, da si je pri letenju poškodoval perut in da ni mogel leteti dalje. Do takrat mu nihče ni ponudil pomoči in bila sta prva, ki sta se ustavila in mu pomagala. Luka je s tačkami izdelal oporo, medtem ko je Tiana ptiča tolažila in mu govorila pozitivne stvari. Ko je ptič znova vzletel z malo pomoči, jima je rekel, da se jima bo za to oddolžil.

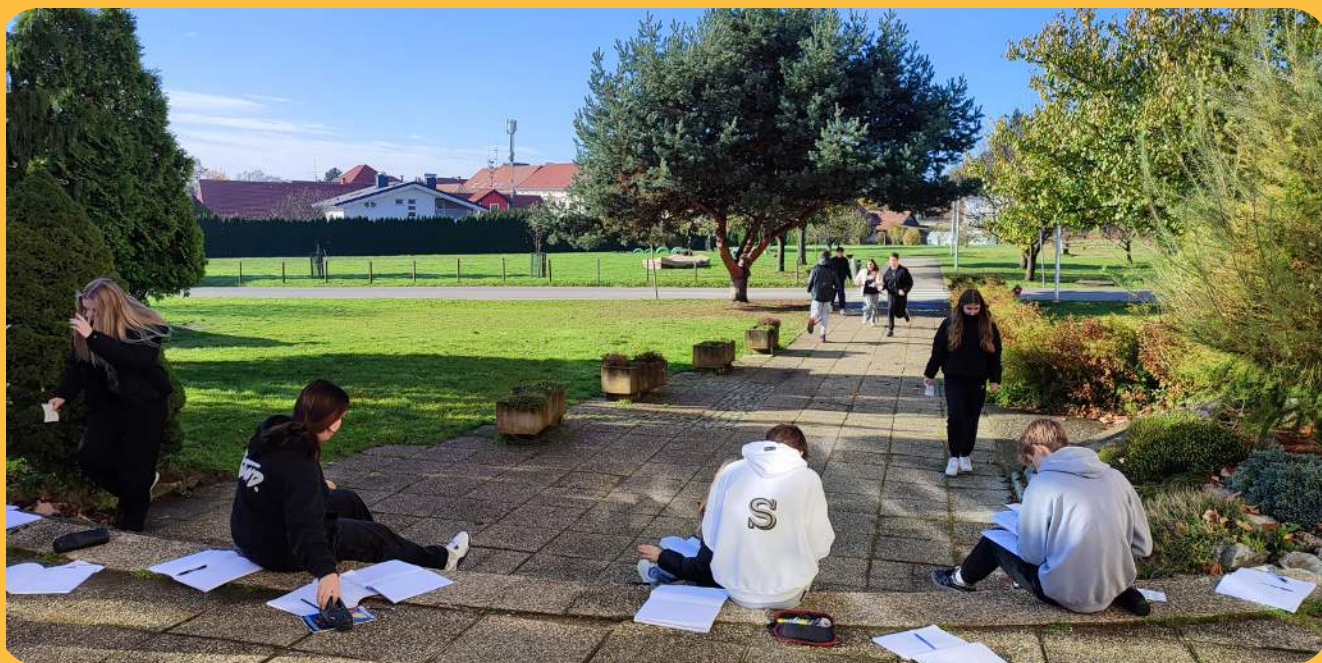
Luka in Tiana sta se počutila zelo dobro, da sta lahko pomagala obema živalima in nadaljevala pot. Ugotovila sta, da že dolgo nista srečala njune sovražnice sove Lune. Mačka sta vseeno bila dobrega srca in sta poiskala sovo Luno. V sporu so bili zato, ker jima je sova vedno ulovila ves plen, torej miši, ki bi jih mačka pojedla. Ko sta prispela do doma sove Lune, sta slišala zdravnico sinico. Povedala jima je, da je sova zelo bolna in da je vesela vsakega obiska. Vstopila sta naprej in videla sovo v postelji. Zaželela sta ji, naj hitro ozdravi, in ji ponudila, da ji hrano priskrbita onadva. Sova je bila izredno hvaležna. Sklenili so, da si bodo med seboj pomagali in spor rešili. Luka je povedal, da je od pametnega starega zajca slišal rek, ki pravi: »Vsi, ki živimo na tem svetu, nismo slabi, ampak samo kdaj in kdaj naredimo kaj slabega.« Od sove sta se poslovila in nadaljevala pot domov. Bila sta srečna, saj sta osrečila in pomagala veliko živalim.

Čez mesec dni sta se Luka in Tiana spet dogovorila za sprehajanje po gozdu. Na poti sta srečala majhnega ježka Jaka in njegovo mamo, ptiča Kaja in sovo Luno. Vsi so se jima lepo zahvalili in odločili so se, da bodo vsi širili dobrodelnost in solidarnost po vasi Mačkopolje in tudi drugje.

Njihova zgodba nas uči, da lahko drobna dejanja dobrote ustvarijo močne vezi, rešijo prepire in povežejo posameznike ter različne skupnosti v enotnost ter pripeljejo do velikih sprememb v svetu okoli nas.

Tia Pevec, 8. b

OD TU IN TAM

Fit4Kid

Opazamo, da večja uporaba moderne tehnologije in pomanjkanje gibanja negativno vplivata na razvoj gibljivosti, koordinacije in koncentracije učencev. S spremembo strategij v poučevanju znotraj projekta Fit4Kid smo pričeli z obračanjem tega trenda. Cilji projekta so povečati uporabo fit aktivnih metod (FAM) znotraj učnih ur pri posameznih predmetih, pri učencih dvigniti raven funkcionalnega znanja, motivacije, koncentracije in osredotočenosti, socialnih kompetenc, izboljšati vedenje, samopodobo ter privzgojiti nove načine učenja, ki jih bodo uporabljali tako v šoli kot tudi doma.

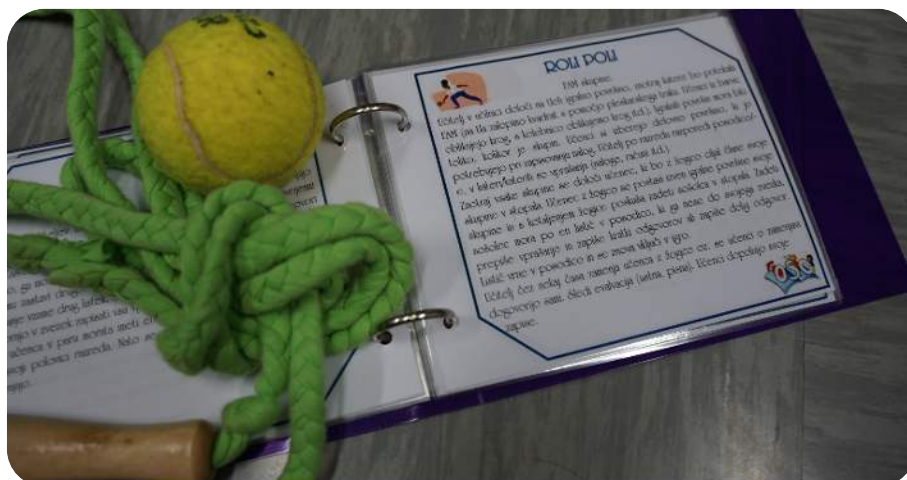
OD TU IN TAM

Učitelji smo se celotno šolsko leto izobraževali in nato novo pridobljena znanja prenesli v razred. Učenci poznajo ta novi način učenja kot FAM-metode. Skozi učne ure so se učili skozi FAM, kot so Kokice, Hotdog, Zamenjaj sedež, Kradljivec znanja, Copy-paste, Časopisne menjave, Jolly ball, Gasilec, Tekmovanje pojmov, Obraz k obrazu, Smeri idr. S starši smo oktobra in nato junija izvedli dve Fit delavnici. Obeležili smo 3 spominske dneve (svetovni dan brez multimedije, svetovni dan zdravja in svetovni dan športa).

Multiplikatorji smo pripravili učni pripomoček za učitelje, to je mapa s karticami, na katerih so opisane vse FAM, ki smo jih spoznali na delavnicah. Vsakodnevne naloge projekta so bile učenje s FAM, Fit gibalne minute, Fit aktivni odmor (rekreativni odmor), Fit jutranje športanje (v času jutranjega varstva) in Fit hidracija. Multiplikatorji smo posneli gibalni video v pomoč pri gibalnih minutah znotraj učnih ur.

Mirjana Špacapan, prof.,
koordinatorica projekta

OD TU IN TAM

SREČANJE Z IGRALCEM VOJKOM BELŠAKOM

Učence Starejše gledališke skupine je obiskal slovenski gledališki igralec Vojko Belšak. V posebno zadovoljstvo nam je bilo, da smo v živo spoznali igralca, ki je dejaven v gledališču in na televiziji. Gledali smo ga v serijah Reka ljubezni, Ena žlahtna storija, Lepo je biti sosed, Sekirca v med ...

Gospod Vojko nam je predstavil svojo dosedanje igralsko pot, ki velikokrat ni bila lahka. Potrebneža je veliko žrtvovanja, odrekanja in prilagajanja. Vendar kljub vsemu uživa v svojem poklicu. Predstavil nam je razliko med igranjem na odrskih deskah in igranjem pred kamero. Meni, da je za nas zelo dobro, da smo vključeni v gledališko dejavnost, saj tako pridobivamo pomembne izkušnje za življenje.

Prosili smo ga za nekaj nasvetov, ki bi nam pomagali pri uprizoritvi naše šolske gledališke predstave. Pomembno je, da na odru uživamo in se čim bolj vživimo v lik, ki ga igramo. Z nami se je sproščeno pogovarjal in nam prijazno odgovarjal na vprašanja.

Ob koncu smo mu predstavili en prizor iz naše predstave Izbira. Zaželel nam je uspešno pripravo in izvedbo gledališke predstave.

V veliko veselje nam je bilo spoznati gospoda Vojka Belšaka.

Aneja Meško in Pia Rajh, 7. b

OD TU IN TAM

OTROŠKI OBČINSKI SVET

Seja Otroškega občinskega sveta Občine Ormož je potekala 17. 4. 2024 v sejni sobi ormoškega gradu. Iz vsake osnovne šole v Občini Ormož smo prišli po štirje predstavniki – svetniki. Našo šolo smo zastopali Lili Kosec (8. a), Davyd Shaplavskyi (8. b), Jan Erman (9. b) in Pino Komloš Sok (9. a) z mentorico Aleksandro Kociper.

S sejo smo pričeli ob 9. uri. Zaradi županove odsotnosti je seji prisostvoval podžupan Občine Ormož, gospod Zlatan Fafulić. Za 5. sejo je bila izbrana tema Pomen lokalno pridelane hrane. Vsaka šola je pripravila predstavitev, s katero je prikazala prednosti uporabe lokalno pridelane hrane. Izpostavili smo naslednje: lokalna hrana je bolj zdrava, ima večjo biološko in hranilno vrednost, ima kratko pot od pridelovalca do potrošnika, ima več hranil in bogatejši okus, manj onesnažuje okolje, z njo podpiramo domačega kmeta in lokalno gospodarstvo, smo samozadostni, hkrati pa je nakupovanje lokalne hrane pri kmetu doma bolj sproščeno in pristno.

Naša šola sodeluje s številnimi lokalnimi pridelovalci hrane, ki se ukvarjajo s pridelavo mesa, mleka in mlečnih izdelkov, sadja, kisa, pekovskih izdelkov, zelenjave, medu in jajc. Na šoli izvajamo več dejavnosti, v katere vključujemo lokalno pridelano hrano: samopostrežna malica, slovenski tradicionalni zajtrk, obiski pri lokalnih pridelovalcih, sodelovanje na razstavi pridnih rok v okviru martinovanja, delavnice s kmečkimi ženami, sestava jedilnikov, različne pogostitve.

Izpostavili smo tudi nekaj izboljšav, ki bi pripomogle k večji uporabi slovenske lokalne hrane: odprtje tržnice v Ormožu tudi v popoldanskem času in ob sobotah dopoldan, zasaditev šolskega vrta (npr. z zelišči), zasaditev sadnega drevja ob šolah in v čim večji meri ozaveščanje ljudi o prednostih uživanja lokalno pridelane hrane.

Po predstavitvah šol je gospod Miran Klinc, svetovalec za kmetijstvo na Občini Ormož, predstavil pomen lokalno pridelane hrane.

Potem smo se odpravili pred OŠ Ormož, kjer smo si ogledali E-transformer, potujočo učilnico, s pomočjo katere ozaveščajo o ločevanju odpadkov in ponovni uporabi ter souporabi različnih aparatov. Sledilo je prijetno druženje v prostorih Mladinskega centra Ormož, kjer je bila pripravljena pogostitev.

Preživeli smo zelo poučno dopoldne, ki smo ga zaključili s sproščenim druženjem.

Lili Kosec, 8. a

OD TU IN TAM

MEDOBČINSKI OTROŠKI PARLAMENT OBČIN ORMOŽ, SREDIŠČE OB DRAVI IN SVETI TOMAŽ

V sredo, 27. 3. 2024, je Medobčinska zveza prijateljev mladine Ormož organizirala 17. Medobčinski otroški parlament občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž, ki so se ga udeležili mladi parlamentarci iz naslednjih osnovnih šol: OŠ Ormož, OŠ Velika Nedelja, OŠ Središče ob Dravi, OŠ Stanka Vraza, OŠ Miklavž pri Ormožu, OŠ Ivanjkovci in OŠ Sveti Tomaž. Letošnja tema otroškega parlamenta je ista kot lani – duševno zdravje otrok in mladih. Dogodek se je sprva odvijal v sejni sobi ormoškega gradu, kjer so prisotne učence in mentorje pozdravili predsednica Medobčinske zveze prijateljev mladine Ormož, Aleksandra Kociper, župan Občine Ormož, Danijel Vrbnjak, in župan Občine Sveti Tomaž, Mirko Cvetko. Letos je bila na vrsti za vodenje medobčinskega otroškega parlamenta OŠ Velika Nedelja. Sledile so predstavitve šol, v katerih so učenci predstavili dejavnosti, ki so jih po šolah povezali z vsebinami o duševnem zdravju otrok in mladih ter zaključke šolskih parlamentov. Nato sta sledili delavnici, ki sta ju izvedli psihologinji Mateja Hergula Kneževič, mag. psih., in Špela Peserl, mag. psih., obe zaposleni v Centru za krepitev zdravja Zdravstvenega doma Ormož.

Po delavnicah so mladi parlamentarci nadaljevali z razpravo o prej omenjeni temi. Prišli so do naslednjih zaključkov:

- Duševno zdravje je enako pomembno kot fizično zdravje in mu moramo posvečati dovolj pozornosti.
- Pozitivna samopodoba pomaga otrokom in mladostnikom pri soočanju s stiskami in izzivi v obdobju odraščanja.
- Za duševno zdravje skrbimo tako, da smo športno aktivni, zdravo jemo, poskrbimo za sprostitvev in prosti čas, dovolj spimo in si dobro razporedimo šolske in obšolske dejavnosti.
- Če se mladostnik znajde v stiski, si lahko pomaga sam ali se obrne na osebe, ki jim zaupa (starši, prijatelji, učitelji, svetovalni delavci, sorodniki ...).
- Mladostnik si lahko pomaga sam z različnimi metodami, kot so dihalne vaje, vizualizacija, meditacija, sprostitvene dejavnosti, sprehod v naravo ...
- Šola je mladostniku lahko varno okolje, če se v njej počuti sprejet (od učiteljev in vrstnikov), spoštovan in varen.

OD TU IN TAM

- Obdobje mladostništva bo lažje premostljivo, če bo mladostnik verjel vase in se sprejel takšnega, kot je.
- Socialna omrežja in splet so lahko nevarni za mladostnika, zato je potrebno veliko ozaveščanja o tem.
- Če se mladostnik sooča s kakšno duševno stisko, je vpliv okolja pomemben. Takrat potrebuje podporo, sprejemanje, posluš in nikakor ne obsojanja.
- Mladostnik potrebuje pozornost staršev, ki je žal včasih ne prejme dovolj, saj so le-ti zaradi službenih obveznosti in utrujenosti velikokrat nedostopni.

Našo šolo so na medobčinskem parlamentu zastopale Teja Kosi, 6. a, Nana Voršič, 9. a, in Olivia Vočanec, 9. a, z mentorico Aleksandro Kociper, prof.

ZAPLETEN ŠPORTNI DAN

V ponedeljek smo izvedeli, da bomo v sredo, 8. 5. 2024, imeli športni dan atletika. V torek zvečer so nam poslali sporočilo, da si moramo za vsak slučaj vzeti pripomočke za pouk, če bo mogoče deževalo in bi v tem primeru imeli pouk. Vsi smo si želeli, da dežja ne bi bilo.

V sredo zjutraj smo se dobili v svojih matičnih učilnicah. S sabo smo si vzeli šolsko malico in se odpravili na stadion. Tam smo se ogreli in začeli z dejavnostmi. Imeli smo tek na 60 m in 300 m, skok v višino in daljino ter met žvižgača (vorteksa).

Ko smo začeli telovaditi, nas je dobil dež, bili smo premočeni, zato smo zbežali pod streho.

Do 10.15 smo bili tam, ampak dež se ni hotel ustaviti, zato smo odšli nazaj v šolo in nadaljevali s poukom po urniku. Ker z vsemi aktivnostmi nismo končali, smo v četrtek športni dan izvedli do konca. Na koncu športnega dneva smo še imeli štafeto od 6. do 9. razreda. Ker je pri športu vse mogoče, smo imeli tudi majhne poškodbe, ampak na koncu je bilo vse v redu. Imeli smo res zanimiva in zapletena dva dneva.

V sredo, 15. 5. 2024, pa je v času dejavnosti RaP-a potekala podelitev medalj.

Vsem učencem čestitke za dober uspeh.

Edona Iseni in Neža Horvat, 7. b

LITERARNI NATEČAJ MEŠKOVEGA LETA 2024

NADALJEVANJE ODLOMKA ZGODBE SOSEDOV PETERČEK

»Ker pa so nama bila ušesa in rebra ljubša, nego vse Korenove smreke in vse kolje, sva se znanprej skrbno ogibala tega zlousodnega gozda, bolj pa še starca samega ...«

Od tedaj sva s Peterčkom počela še veliko traparij. Včasih sva tudi rabutala. Na primer pri sosedomu Francu, kateremu sva kradla jabolka iz sadovnjaka. Enkrat naju je zasačil, a sva mu pravočasno pobegnila. Sosedov Franc naju je zatožil in sva bila doma v težavah. Od tega dogodka nisva več kradla sadja. Raje sva plezala po drevesih, se igrala različne igre in včasih sva komu tudi kaj ušpičila. Ampak na žalost so naju dostikrat ujeli in spet sva bila doma v velikih težavah.

Enkrat, ko so naju zasačili pri potegavščini, se je med tekom Peterček poškodoval. Zvil si je gleženj in je potem še nekaj časa šepal. Ko so njegovi starši ugotovili, zakaj Peterček šepa, so nama prepovedali, da se druživa. Bilo mi je zelo žal, ker je bila to s potegavščino moja ideja in ker sem pogrešal Peterčka ter najino druženje. Doma sem moral veliko pomagati in sem pozabil na Peterčka.

Minilo je leto, Peterčka sem le kdaj pa kdaj videl, kako se je igral. Pomahala sva si in to je bilo to. Velikokrat, ko sem ga zagledal, sem se spomnil, kako nama je bilo lepo. Zelo sem ga pogrešal in ker je minilo že veliko časa, sem staršem predlagal, da bi se lahko spet srečevala. Morala sva obljubiti, da ne bova počela norij in se bova lepo vedla. S Peterčkom sva se lahko spet srečevala, toda najina druženja so postala bolj mirna, a vseeno sva se imela lepo.

Minevala so leta. Oba sva zaključila šolanje, se posvetila delu na kmetiji in si ustvarila družini. Bilo je veliko dela, a sva še vedno našla čas za druženja.

Res sem hvaležen za prijatelja, kot je Peterček. Čeprav je bil mlajši od mene, sva se super razumela. Bila sva dobra prijatelja vse do konca najinih dni.

Žana Trop, 8. b

Mentorica: dr. Irena Kandrič, prof.

Anže Mesarec, 8. a

LITERARNI NATEČAJ MEŠKOVEGA LETA 2024

PRIJATELJSTVO

1. POGLAVJE

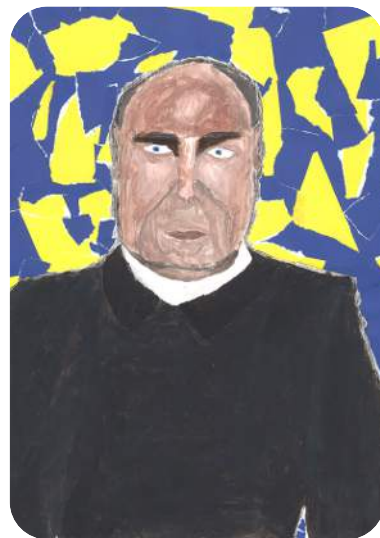
Moja babica se spomni dni, ko sta se njen mlajši brat in sosedov fant igrala. Vedno znova in znova sta postavljala mline in klopotce. Tisti čas je bilo to vse, s čimer sta se lahko zadovoljila. A bila sta vesela in kadar sta naredila kako vragolijo, ju je pekla vest, saj sta bila vseeno vedno dobra fanta. Njenemu bratu je bilo ime Nikolas (vsi so ga klicali Niko), njegov prijatelj pa je bil Marko. Njen bratec je imel še eno leto do šole, medtem ko je Marko že hodil v prvi razred. Poleg vseh vragolij, ki jih je Marko naučil Nikolasa, ga je naučil tudi številke do 20 in znal je napisati že nekaj črk.

Nekega dne sta sedela ob potočku in gledala v prazno ter, kakor si je babica mislila, štela dneve do kratkih počitnic. Marko se je pa že zelo veselil tudi dolgih dvomesečnih poletnih počitnic, ki sta jih vedno preživela skupaj. Četudi je bil ponosen na to, da je bil starejši in je že hodil v šolo, je še vedno raje doma lenaril in se igral skupaj z Nikolasom. Babica je bila še starejša in je hodila v četrti razred, zanju se ponavadi ni kaj dosti zmenila. Za njo sta bila še vedno otročja. Raje je poležavala v senci jablane, kjer si je grela noge. V tistem času sicer ne, saj je bilo še vedno zelo mrzlo, a to je bilo njeno najljubše opravilo poleti.

Vse je bilo lepo in prav, dokler ni nekega dne prihitel Marko ter Nikolasu hitel pripovedovati, da je sosedov Janez dobil nov leseni avtomobil, saj se je njegov brat izuril za mizarja in je sedaj znal narediti vse mogoče iz lesa. Takoj sta jo ucvrla k mizarju Francu, saj sta tudi onadva želela tako igračo. Franc je bil pohlepen in jima ni želel dati ničesar zastonj, zahteval je plačilo. Oba sta bila videti žalostna ter jezna. Odločila sta se, da bosta začela zbirati denar.

2. POGLAVJE

Marko in Nikolas sta si zelo želela hvale s strani prijateljev in to še preden bi ti preveč hvalili Janezov lesen avtomobil. Hitela sta z zbiranjem denarja. Ljudem sta delala hišna opravila, prodajala premajhne cunje, tu pa tam pa je kak kovanec primaknila tudi babičina babica, ki je vedno imela kaj za njiju. Bila je najbolj topla oseba v družini. Četudi Marko ni bil njihov sorodnik, je babica tudi njemu vedno kaj dala. Nikolasu in moji babici je mama umrla zaradi bolezni. Oče je od takrat trdo delal. Marko je bil edinec in sta mu starša kljub strogim in težkim časom vedno vse nudila.

Vito Ficko, 8. a

LITERARNI NATEČAJ MEŠKOVEGA LETA 2024

Zbirala in zbirala sta denar in čez nekaj časa ga je bilo dovolj za dve manjši igrači. Ponosno sta odšla do Franca, kjer si je Marko izbral leseno račko, Nikolas pa lesen avtomobilček. Na igrači sta morala čakati teden dni, pozneje pa jima je Franc naredil še majhen mlin na vodo.

Preizkušala sta nove igračke, z veseljem pa tudi novi mlin. Rada sta posedala ob potočkih. Tam sta veliko razmišljala. Vse sorte stvari so se jima podile po glavi. Bila sta nerazdružljiva prijatelja. Življenja si nista mogla predstavljati eden brez drugega.

3. POGLAVJE

Prišla je velika noč in miza je bila polna. Njuni družini sta veliko noč praznovali skupaj. Marku ni bilo treba v šolo, zaradi česar je bil še bolj vesel. Z Nikolasom sta se družila in kar precej jedla. Šli so tudi v cerkev, na žegen. Vsi so bili zadovoljni. Na mizo je Markova mama pripravila klobase, jajca, hren, kruh in druge dobrote.

Čas je mineval in prišle so dolge poletne počitnice. Takrat sta se oba namakala v potoku. Včasih se jima je pridružila tudi moja babica. V poletju so najbolj uživali. Podili so se drug za drugim in si prepevali. Včasih so tudi kaj ušpičili.

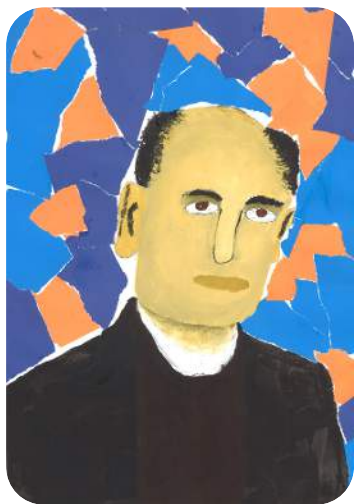
Na božič so skupaj postavili manjšo smrečico, a jaslice so bile kot od kralja. Vsi so ta praznik jemali resno in jaslice so jim pomenile največ. Pogosto je bil na mizi piščanec, njihova najljubša jed. Kakšno je bilo rajanje šele takrat, ko se je na mizo prikradlo tudi suho sadje in kakšne rozine, njihove najljubše sladice. To je bil najlepši mesec, četudi je bil mrzel. Kepali so se v snegu in delali angelčke. Tekali so, da so bili vsi mokri. Potem so se segreli ob skodelici čaja.

4. POGLAVJE

Leta so minevala in Marko se je preselil. Odšel je daleč stran. Niko je bil strašno žalosten. Niti enkrat se ni več nasmehnil. Vsi zabavni letni časi so postali pust in brez kančka sreče. Zaradi vsega je Niko močno zbolel. Ni več šel iz postelje in cele dneve je strmel v steno. Premetaval se je po postelji in ni vedel, kam bi šel. Babica ga je oskrbovala, a pogrešal je roke Markove mame, ki so ga spominjale na roke njegove mame. Oče je od žalosti, da je sedaj še njegov sin žalosten in bolan, odšel. Nikoli več ga nista videla. Mogoče se je ubil. Babica je bila na koncu edina, ki je zmogla poskrbeti zanj, saj je bila babičina babica prestara.

Kljub vsemu pa Nikolasu ni bilo več pomoči. Ubile so ga črne misli, more in strto srce. Zdelo se mu je, da nikamor več ne spada. Ne v svojo malo družino, kaj šele kam drugam. Nikoli ni pomislil, da bi bil Marko zelo žalosten, če bi vedel, da je njegov prijatelj nesrečen.

LITERARNI NATEČAJ MEŠKOVEGA LETA 2024

Patrik Bogša, 8. a

Nekaj let pozneje je babica ugotovila, da je tudi Marko zbolel in da nima več dosti časa. Šla je k njemu, mu povedala vso zgodbo. Jokala sta, molila sta in obujala spomine. Upala sta, da se bosta zgoraj Marko in Nikolas spet spoprijateljila in živela srečno drug z drugim. Babica je upala tudi, da je Nikolas skupaj z mamo in da jo objema vsak dan. Ugotovila je, kaj pomeni neskončno prijateljstvo.

Leni Majhen, 6. b

Mentorica: dr. Irena Kandrič, prof.

RAD BI VAM POVEDAL 3 ...

Tam, v mojih rodnih Lahoncih, se je pisalo leto 1951. Šumel je potok in daleč naokrog se je slišalo smehljanje otrok. Naš potok me je sumljivo vabil že od nekdaj. Očetu sem velikokrat pomagal pri opravilih, pri tem me je navdušil tudi za izdelovanje mlinov na vodo. To seveda niso bili tisti veliki mlini, ki bi poganjali vodo za pridelavo moke na mlinih. To so bili majhni mlinčki, ki so poganjali vodo, polno veselja in sreče.

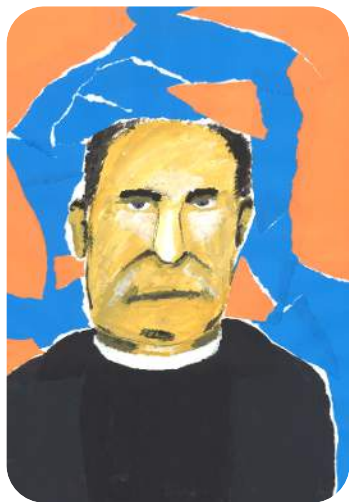
Z bratom Maksom sva mline oboževala ravno tako kot Peterček iz zgodbe Sosedov Peterček, ki jo je napisal Fran Ksaver Meško. On je bil moj stric.

A vrnimo se nazaj k potoku. Ta potok nosi zgodbo marsikaterih dogodkov. Nekaterih srečnih, najsrečnejših, drugih malo hudih. Imel sem pet sester in dva brata, a od vseh mojih sorojencev sem bil najbolj povezan z bratom Maksom; z njim sem preživel veliko življenjskih vzponov in padcev. Takrat ni bilo veliko materialov za porabo, za izdelavo igrač in raznoraznih izdelkov za zabavo. Nismo imeli veliko materiala za tako potrošnjo, ampak kdaj pa kdaj nam ga je oče posodil, odstopil. Pri tem smo morali upoštevati tudi deljenje, a deljenje materiala s sedmimi sorojenci ni bilo mala stvar. Z bratom sva uporabila les. Sestre se niso hotele pridružiti izdelavi mlinov ali biti pri uporabi lesa, one so raje izdelovale punčke iz sena in iz raztrganih oblek. Seveda mlini niso bili edina naša strast. Oboževali smo tudi klopotce in raziskovanje živali. Najbolj nam je bilo zanimivo življenje vodnih živali, saj že od nekdaj mimo naše hiše teče potok. V njem smo se igrali mi, otroci, potem naši otroci in zdaj se igrajo že vnuki. Ko vidim, kako se strast do klopotcev in do izdelave mlinov prenaša na generacije, se mi nasmešek kar nariše na obraz.

Lava Dajčbauer, 8. a

LITERARNI NATEČAJ MEŠKOVEGA LETA 2024

Nejc Rašl, 8. a

Pa se vrnimo nazaj k mlinom. Marsikdaj sva z Maksom naredila premajhnega in ga je kar odneslo, včasih pa je bil tako velik, da bi lahko poganjal vodo dveh potokov. To je bil čar izdelave mlinov na vodo. Še zdaj jih izdelujem, ampak zdaj jih izdelujem sam, saj je Maks, žal, umrl pred leti. Kot vsi vemo, je vsega lepega enkrat konec. Zdaj imam večje veselje do klopotcev. Vsako leto izdelam klopotec sam, ker sam točno vem, kakšnega hočem imeti. Še gor bi ga dal sam, ampak mi moji bližnji tega ne pustijo, ker sem baje že star. Zdaj jih gor dajejo moji sinovi: Aleš, Ciril in Damijan. Jeseni, ko slišim že prvi klopot našega klopotca, se spomnim na tiste stare čase, ko sva z Maksom izdelovala svoj prvi mlinček.

Bil je edinstven, nikakor nisva vedela, kako ga sploh izdelati. Izdelovala sva ga kar po izgledu tistega starega, očetovega. Kar pa, vedite, ni bilo lahko, saj je bil tisti ves polomljen. Večkrat nama je mlinčke odnesla tudi voda.

Ampak to so, žal, le stari, lepi spomini. Zdaj se na mlinčke spominjam, ko slišim naš klopotec in druge klopotce, ko zašumljajo že ob najmanjšem pihu vetra. Kako je to čudovita stvar. Vsak ima svoj edinstven glas, kot ga je imel tisti najin mlinček. Sicer so se nama sestre posmehovale, da ta mlinček ne bo premagal niti ene večje vode. Pa da boste vedeli, najin mlinček je zdržal kar eno leto. Tako kot moj prvi klopotec. Majhen lahek klopotec, ki je, žal, razpadel, a v mojem srcu še vedno stoji. Zdaj postavljam s sinovi velike, takšne, da se slišijo tudi na bližnji vrh. Vsak popoldan se usedem pred hišo in ga opazujem. Po glavi mi begajo misli iz preteklosti in prečudoviti spomini. Najbolj pa sem vesel, saj sem opazil, da je moj vnuk pokazal tako veselje do klopotcev in da se bo ta tradicija prenašala še na kar nekaj generacij.

Veste, življenje se je spremenilo, vsi visijo na teh telefonih. Kaj sploh gor gledajo? Kaj je bolj čudovito od naše prekrasne narave? Kje so vse te igre s palicami, izdelovanje igrač doma in preživljanje časa v naravi? Dandanes le malo otrok vidiš na prostem. Sploh ne vejo, kaj zamujajo. V njihovih letih so se pisali moji najlepši spomini. Kaj vse bi dal, da bi čas lahko zavrtel nazaj. Rad bi vam povedal, da nikoli ne bom pozabil tistega prvega, le najinega, mlinčka, ki je ustvaril celo dogodivščino z vsemi klopotci in z ustvarjanjem edinstvene zgodovine mojega življenja.

Nana Voršič, 9. a

Tai Kolednik Bac, 8. a

Mentorica: dr. Irena Kandrič, prof.

USTVARJALNICA

PISMO NARAVI OB DNEVU ZEMLJE

Zemlja, na sebi imaš sedem svetov, kontinentov, ki se med seboj zelo razlikujejo, a vseeno obstaja en planet, ki ga moramo varovati za naslednje generacije ljudi. Na sebi in v sebi imaš snovi, ki jih potrebujemo, da lahko na tebi preživimo. Daješ nam Sonce, da se pogrejemo, vodo, da se hidriramo, hrano, da živimo.

Vse na tebi je povezano, zato moramo vse to ohraniti. Vsepovsod te lahko občutimo in vidimo tvoja znamenja. Ti si vsemogočna. Rešiti te je mogoče le, če bodo vsi do zadnjega prisluhnili ljudem, ki ti hočejo najboljše.

A hkrati je vse odvisno od tebe. Vsak čudež, ki si nam ga podarila, te prosim, da ohraniš, saj so vsak list, kamen in žarek zanimivi ter nam dajejo upanje za boljšo, bolj čisto prihodnost. Hvala ti za vse in prosimo te, da ne obupaš.

Anže Mesarec, 8. a

PISMO NARAVI OB DNEVU ZEMLJE

Na svetu je veliko različnih svetov, kultur in znamenitosti. Vsaka naravna znamenitost je nekaj drugačnega in posebnega. V nasprotju z mestom, ki smo ga zgradili mi, ljudje, in je glasno, je narava nastala sama in je tiha in bo ostala tudi, ko bomo mi odšli.

Lana Korošec, 8. b

Vsak delček narave je drugačen, različen in poseben. Vse od širnih morij in gora, jezer, hribov, kotlin in rek. Najlepši deli narave so tisti, katerih se človek ni dotaknil in jih ni spreminjal. Pa ne samo pokrajine, tudi živali, ki živijo v njih in so del njih, so najrazličnejših oblik in barv ter so prilagojene svojemu okolju. Živijo vse od koralnih grebenov in globokih morij do jam in pragozdov.

Vsako živo bitje ima neko poslanstvo v naravi. Tudi mi smo tukaj vsak s svojim poslanstvom, čeprav včasih na to pozabimo in naravo celo uničujemo. Ne smemo pozabiti na to, da če narave ne bo več, potem tudi nas ne bo.

Žana Trop, 8. b

USTVARJALNICA

Anika Munda, 6. b

Jaka Jančar, 6. a

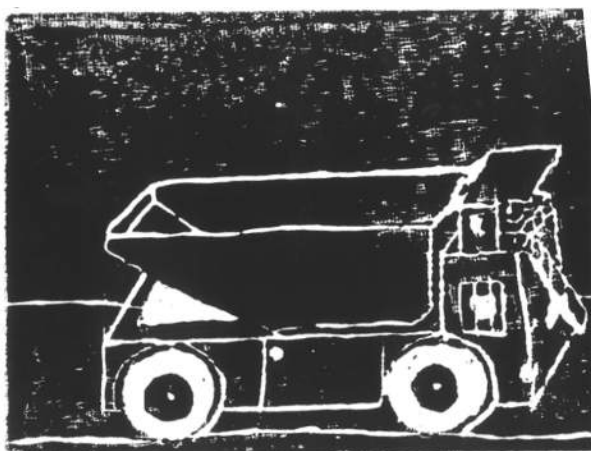
Leni Majhen, 6. b

Teja Vaupotič, 6. b

Kaja Rajh, 6. a

Klemen Kaučič, 6. a

Samo Ftičar, 6. b

RDEČE VRTNICE

Rdeče vrtnice so zunaj rasle
ot bele ovce, ki so se na travniku pasle.

Rasle so in rasle,
na njih so se naše oči pasle.

So šolski okras zares,
trgati pa jih ne smeš.

Jo zate na skrivaj utrgam
in ti jo jutri dam.

Ema Puklavec, Nika Vaupotič
in Aneja Meško,
7. b

Zgodbe iz kock

Vesel moški ponoči ni mogel spati, ker ga je nekaj
strašilo, zato je ostal buden in ugotovil, da je samo
maska vesoljca.

Vitjan Nemec, 7. b

USTVARJALNICA

ŠOLSKA

Zunaj drevesa cvetijo,
zunaj ptički letijo.
Učiteljica se dere,
7. b pa bere.

Brawl starsse špila,
v šoli ni več mila.
Mila je sfalilo,
ker se je polilo.

V Ormožanček pesem je šla,
midva si pa pojeva.
Radi delamo naloge,
skačemo na noge.
Žaba reče kvak,
ti pa si junak.

Radi se igramo,
se pogovarjamo z naravo.
Saj EKO šola Ormož smo,
pojemo in skačemo.

Včasih se skibidi govori,
včasih se deremo za tri.
Saj šola je ta prava,
hrana in narava.

7. b in salama,
midva se igrama
šola je super kul,
navijamo mi ful:
»ORMOŽ, ORMOŽ,
ORMOŽ –
to je naš Ormož!«

Modro srce bije nam,
konec pesmi je tam.

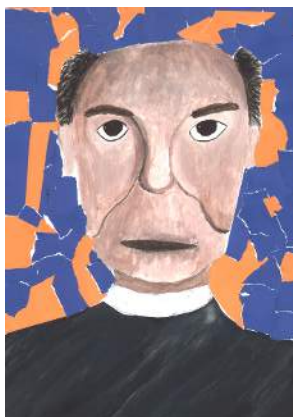
Taj Munda, 7. b

Timotej Pintarič Perša, 8. a

Neža Zorko, 8. a

Vid Kukovec, 8. a

Lina Tušek, 8. a

Ian Rob, 8. a

Lili Kosec, 8. a

Nika Špešič Kukec, 8. a

Nik Damiš, 8. a

Nekoč je udarila strela in zadela drevo. Drevo je zagorelo. To je videla želva in ni vedela, kaj bi naredila, zato je pobegnila v hišo in se zaklenila vanjo.

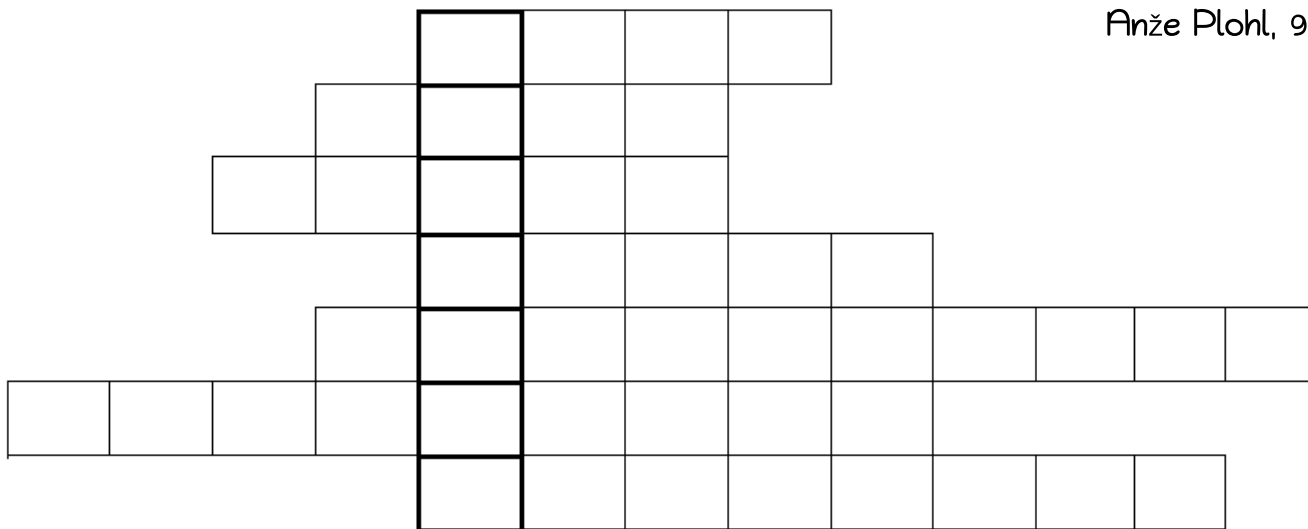
Vitjan Nemec, 7. b

RAZVEDRILO

ROKOMETNA KRIŽANKA

V letošnjem letu smo se rokometarši iz 9. razreda skupaj s soigralci iz 8. razreda udeležili državnega tekmovanja v rokometu. Z rednimi treningi, s trdom in skupnimi močmi smo se prebili skozi tri predtekmovanja in po zelo težkem velikem finalu dvignili zmagovalni pokal. Finalna tekma je bila hudo napeta, borili smo se proti odlični ekipi iz Ribnice, vendar so želja, sreča ter odlični navijači bili na koncu na naši strani. Ta dosežek je bil ekipi ter vrhunskim trenerjem v velik ponos. Tako je Ormož po nekaj letih premora spet državni prvak v rokometu za starejše učence.

Anže Plohl, 9. a

1. S katerim delom telesa smeš igrati rokomet?
2. S čim igramo rokomet?
3. Na naši šoli je potekala rokometna _____.
4. Navijamo za _____ !
5. Učenci OŠ Ormož smo bili _____.
6. I feel _____.
7. Navijači so sedeli na _____.

Avtorice: Ema Puklavec, Ota Šimon in Nika Vaupotič, 7. b

RAZVEDRILO

GENERACIJA 2015-2024 SE POSLAVLJA ...

